

Nr 1 (357) Styczeń 2021 rok XXX

www.dukla.pl/dps dps@dukla.pl

Cena 3,50 zł (5% VAT)

Dukla.PL

DUKIELSKI PRZEGLĄD SAMORZĄDOWY

Do Siego Roku!

Księga z Zyndranowej po konserwacji

Od 17 września do połowy grudnia 2020 roku w Pracowni Konserwacji Mało-wideł na Podłożu Papierowym Wydziału Konserwacji i Restauracji Dziel Sztuki Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie trwały prace nad konserwacją księgi (1038 stron) urodzeń, małżeństw i zgonów (UMZ) dla miejscowości Zyndranowa z lat 1872 - 1933.

Księga ta pozostaje w zasobie archiwalnym Urzędu Stanu Cywilnego w Dukli i była jedną z najbardziej zniszczonych ksiąg w tutejszym zasobie. Posiadała znaczne uszkodzenia, między innymi zdeformowaną tekturę, pozrywane płótno na grzbiecie i narożnikach, przetarte z ubytkami i pęknięciami. Uszkodzone były karty z licznymi przedarciami, za-

gięciami i ubytkami, zaklejenia różnego rodzaju taśmami samoprzylepnymi i papie-rami, pożółkły papier o osłabionej struk-turze. Stan zachowania księgi urodzeń, małżeństw i zgonów wymagał naprawy. W związku z tym Archiwum Państwowe w Rzeszowie wyraziło zgodę na przeprowa-dzenie prac konserwatorskich, renowacyj-nych oraz introligatorskich według metod i z zastosowaniem materiałów zalecanych przez Centralne

Grzbiet księgi z ślepytym tłoczeniem

Środek odrestaurowanej księgi

Pieczęcie - środek księgi

Laboratorium Konserwacji Archiwalnych w Warszawie. Chodzi o papier i tekturę o odpowiednim pH, stosowanie odpow-iedniego kleju, oprawy płóciennej oraz nie stosowanie materiałów syntetycznych. Akta poddano oczyszczeniu i uzupełnieniu poprzez podklejanie papierem japońskim. Grzbiet księgi został zrekonstruowany z nowego płótna introligatorskiego, który opatrzone ślepytym tłoczeniem z napisem ZYN-DRANOWA 1872-1933 UMZ.

Konserwację księgi wykonała firma Agnieszka Marecka - Konserwacja Dziel Sztuki, posiadająca wymagane kwalifika-cje uprawniające do wykonania konser-wacji. Na to zadanie pozyskano dotację z Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie.

Poniżej na zdjęciach widoczna nowa oprawa w płótno w połączeniu z papierem marmurkowym.

Mirosław Matyka
USC Dukla

Fot. Krystyna Boczar-Różewicz

Złota myśl:

„Bądź dobrej myśli, bo po co być złej.”

(Stanisław Lem)

W styczniowym numerze:

Księga z Zyndranowej po konserwacji	2
Christus Mansionem Benedicat	3
Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy	3
Budżet gminy Dukla na 2021 przyjęty	4
Usuwanie azbestu i wyrobów zawierających azbest.....	4
Oświetlenie uliczne	5
Budowa zakończona	5
Dotacja na walkę z Covid-19.....	5
Stan surowy hali sportowej w Równem.....	5
Przewozy autobusowe	5
Pomóżmy Mikołajowi.....	6
Szlachetna Paczka	6
Kalendarium zdarzeń różnych.....	7
Najpiękniejsza szopka i stroik wybrane.....	8
Powiatowy Konkurs Kolęd i Pastoralek	8
Nowe boisko sportowe w Głajscach	11
Wietrzno – moja mała Ojczyzna.....	11
Betlejemskie Światło Pokoju w Dukli.....	11
Grodzisko w Wietrznie i inne atrakcje.....	11
Wieża triangulacyjna na górze Cergowej część II.....	12
Świąteczne warsztaty mydełkowe	14
„Kwiatowy Skwer Nadziei”	14
Środowiskowy Dom Samopomocy w Cergowej	16
Mimo przegranej dobry mecz	17
Prawo przy porannej kawie	20
Łowiectwo i ekologia.....	21
Zasady naliczania składek członkowskich do PZŁ	21
Piłka nożna - rocznik 2010	22
Rocznik 2013 - piłka nożna.....	22
Rocznik 2013 - udany turniej	22
Zwycięstwo w Ustrobniej 2:1	23

DUKLA.pl - miesięcznik (www.dukla.pl/dps)

Wydawca: Ośrodek Kultury w Dukli, ISSN 2080-0835

Adres redakcji: 38-450 Dukla, Trakt Węgierski 11, p. 309, tel. (+48) 13-432-91-33, fax (+48) 13-433-10-11, e-mail: dps@dukla.pl

Redaguje zespół: Krystyna Boczar-Różewicz - red. naczelna, Wiktor Szyndak - red. techniczny - skład i łamanie, Janusz Krowicki - wyd. internetowe, Agnieszka Matusik, Barbara Pudło

Współpracujący: Witold Puz, Bartosz Szczepanik, Maria Walczak, Aleksandra Żółko, Janusz Kubit

Druk: Drukarnia „HEDOM”, ul. Kletówki 54a, Krosno, tel./fax 13 432 02 02, www.hedom.pl

Za treść reklam redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do skracania artykułów i adiestacji tekstów. Materiały przyjmujemy do 20. każdego miesiąca. Dostarczone materiały można odebrać w siedzibie redakcji.

Numer zamknięto dnia 2. 1. 2021 r.

Udostępniono do sprzedaży 5. 1. 2021 r. Nakład 300 egz.

OKŁADKA: Wieża widokowa na szczycie Góry Cergowej w zimowej szacie. Fot. Tomasz Gilewski

CHRISTUS MANSIONEM BENEDICAT

Tradycyjnie w święto Trzech Króli 6 stycznia w kościo-łach święci się kredę i kadzidło. Dawniej święcono także złoto, a święcenie wody jest stosunkowo nową tradycją. Poświęcone złoto miało sprawić, że noszący je człowiek nie będzie chorował, a okadzone dymem mieszkanie będzie wolne od nieszczęść.

Z kolei poświęconą kredą katolicy do dziś znaczą swoje drzwi. Często spotykana forma „K+M+B” nawiązuje do trzech mędrców ze wschodu - Kacpra, Melchiora i Baltazara. Ich imiona nie są wymienione jednak w żadnej z Ewangelii, a legenda o nich powstała dopiero w średniowieczu. Okazuje się, że forma „K+M+B” wynika z błędnego zrozumienia znacznie starszego i głębszego przekazu. Lepszy jest zapis (czasami stosowany) „C+M+B” będący skrótem od łacińskiej sentencji „Christus Mansionem Benedicat”, która oznacza „Niech Chrystus błogosławi ten dom”. Po ostatniej literze dodaje się jeszcze jeden krzyż i wpisuje aktualny rok. Całość więc powinna wyglądać tak: „C+M+B+2021”. Kościół w oficjalnych dokumentach dopuszcza również formę „K+M+B” nawiązującą do tradycyjnych imion mędrców, jednak liczni religioznawcy po-stulują odchodzenie od tego zapisu.

Katolicy wierzą również, że zwyczaj malowania kredą po drzwiach jest zakorzeniony w Starym Testamencie. W księdze Wyjścia Bóg nakazał Izraelitom naznaczyć drzwi swoich domów krwią baranka, dzięki czemu uniknęli oni kary Bożej i zostali wy-puszczeni przez faraona z Egiptu.

Krystyna Boczar-Różewicz

Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy

w 2021 zagra po raz 29

W 2021 roku finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Po-mocy odbędzie się 31 stycznia. Harcerze i harcerki z 6DH ISKRA z Dukli będą zbierać do puszek WOŚP na dukiel-skim rynku i pod kościołami oraz w Tylawie pod kościołem. **Uda się!!!**

Mieszkańcom Gminy Dukla

Zdrowia i szczęścia w nadchodzącym Nowym 2021 Roku, realizacji planów osobistych i zawodowych.

Niech ten Nowy Rok przyniesie tylko radosne chwile, Zadowolenie i satysfakcję z podjętych działań i wyzwań

zyczą

**Przewodniczący Rady Miejskiej w Dukli
Mariusz Folcik**

**Burmistrz Dukli
Andrzej Bytnar**

Budżet gminy Dukla na 2021 przyjęty

Radni Rady Miejskiej w Dukli przyjęli uchwałę budżetową, przy czterech głosach wstrzymujących się, podczas sesji 16 grudnia 2020 roku i przy obecności 14 spośród 15 radnych. Uchwała zakłada dochody na kwotę **75.780.496,74 zł** w tym dochody bieżące **74.645.058,74 zł** i dochody majątkowe na kwotę **1.135.438,00 zł**. Wydatki zaplanowano na kwotę **81.492.313,61 zł**, z tego wydatki bieżące **71.875.966,48 zł** oraz wydatki majątkowe **9.616.347,13 zł**.

W roku 2021 zostały zaplanowane środki na programy, projekty lub zadania finansowane z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej:

- „Gminny Żłobek w Dukli” – kwota wydatków 49.537,24 zł /dofinansowanie z UE –45.087,24 zł/- zakończenie realizacji projektu
- „Gminny Klub Seniora w Dukli II” – kwota wydatków 320.932,50 zł /dofinansowanie z UE i budżetu państwa - 292.172,50 zł/ - kontynuacja realizacji projektu
- „Sprzęt dobre wsparcie” – kwota wydatków 38.408,87 zł / dofinansowanie z UE i budżetu państwa – 34.908,87 zł / - kontynuacja realizacji projektu
- projekt „Przebudowa skweru zielonego przy ul. Trakt Węgierski w Dukli” – kwota wydatków 500.000,00 zł / dofinansowanie – 165.438,00 zł/

W budżecie Gminy Dukla na 2021 rok zaplanowano:

- budowę kolektora odprowadzającego ścieki z oczyszczalni ścieków w Dukli do projektowanej oczyszczalni ścieków w Wietrznie dla potrzeb aglomeracji Dukla i aglomeracji Równe /zadanie 3letnie na łączną kwotę 7 mln. zł, w 2021 roku zaplanowano 3 mln./,
 - przebudowę oczyszczalni ścieków w Mszanie – 500.000,00 zł,
 - budowę remizy OSP Tylawa – III etap – 210.000,00 zł,
 - budowę Sali gimnastycznej przy Szkole Podstawowej w Równem – 1.000.000,00 zł-kontynuacja inwestycji z 2020 roku,
 - rewitalizację płyty Dukielskiego Rynku –1.000.000,00 zł,
 - przebudowę oświetlenia boiska sportowego w Dukli – 400.000,00 zł,
 - nakłady na infrastrukturę drogową, kanalizacyjną, wodociagową i oświetleniową.
- W budżecie na 2021 rok zaplanowane

Głosujący użytkownicy		
Oddany głos	Ilość głosów	Procentowo
Jestem za	10	71%
Wstrzymuje się	4	29%
Imię i nazwisko	Zagłosował(a)	Głos
Bogdan Drozd	✓	Jestem za
Bogdan Maciejewski	✓	Jestem za
Bogusław Karkoszka	✓	Jestem za
Ewa Dubiel	✓	Jestem za
Ewa Przysasz	✓	Jestem za
Magdalena Krukar	✓	Jestem za
Mariusz Folcik	✓	Jestem za
Piotr Węgrzyn	✓	Jestem za
Roman Drajewicz	✓	Jestem za
Teresa Belcik	✓	Jestem za
Adam Faustus	✓	Wstrzymuje się
Bohdan Gocz	✓	Wstrzymuje się
Ewa Szymko	✓	Wstrzymuje się
Paweł Kufner	✓	Wstrzymuje się
Justyna Zimny-Frużyńska	(nieobecny)	

zostały wydatki z tytułu dopłaty do 1 m³ wody i ścieków dla mieszkańców w łącznej kwocie 385.000,00 zł.

Zaplanowano wydatki w ramach Funduszu Sołeckiego w łącznej kwocie 667.078,35 zł.

W projekcie uchwały budżetowej na 2021 rok zaplanowano również dotacje udzielane podmiotom należącym i nienależącym do sektora finansów publicznych w łącznej kwocie 3.734.422,20 zł., w tym m.in. dla spółek wodnych – 30.000,00 zł, na przydomowe oczyszczalnie ścieków i przyłącza wodociągowe – 30.000,00 zł, na zadania z zakresu ochrony zabytków – 60.000,00 zł, na zadania z zakresu sportu – 120.000,00 zł.

Planowany deficyt budżetu gminy na 2021 rok wyniesie 5.711.816,87 zł i po-

Oświetlenie uliczne

nawet na końcu wsi i w przysiółkach

W listopadzie i grudniu 2020 roku wykonano oświetlenia w miejscowościach: Iwla, Głojsce, Wietrzno i Łęki Dukielskie.

W ramach zadania *Budowa sieci energetycznej o napięciu znamionowym poniżej 1 kV odcinek wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 993 w km 37+407m do 37+560m w Głojskach i Iwli* zamontowano 5 lamp wraz z słupami. Koszt zadania to 29 489,83 zł. W Iwli wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 933

na odcinku 37+ 560m do 37+ 760m zamontowano 8 lamp wraz z słupami. Koszt zadania to 51 625,13 zł. Zamontowano również w ramach kolejnego zadania 3 lampy wraz z słupami na drodze powiatowej w Głojskach na działkach: 4008, 4007/3, 4006, 4004/1, 2480/1, 2482, 2483. Koszt zadania to 17 429,49 zł. Wykonawcą prac był Instal –Projekt Krzysztof Uliasz z Cergowej.

W ramach zadania *Budowa oświetlenia ulicznego w Wietrznie* przy drodze powia-

towej na działkach: 612/1, 611, 610, 605, 604, 603, 602, 601, 639, 553/2 zamontowano 4 lampy, w tym 3 na słupach istniejących, a jedna wraz z nowym słupem. Koszt zadania to 18 684,47 zł.

Zamontowano również w ramach zadania *Budowa oświetlenia ulicznego w Łękach Dukielskich* lampy uliczne w Łękach Dukielskich w Pałacówce 1 lampę na istniejącym słupie, koszt zadania to 4 858,44 zł i na działkach 293, 5045/1, 5065, 5042, 5039 (Zapłocie) lamp na nowych słupach. Koszt zadania to 46 444,39 zł. Wykonawcą prac w Wietrznie i Łękach Dukielskich była firma Instalatorstwo Elektryczne i Usługi Ogólnobudowlane.

Krystyna Boczar-Różewicz
Fot. str. 24

Budowa zakończona

W grudniu br. zakończono budowę platformy technicznej i schodów na wieży widokowej na górze Cergowej. Wykonawca zadania była Tatrzańska Firma Budowlana Wojciech Pawlikowski z Lichajówki. Koszt zadania to 34 385,78 zł.

Wieża widokowa na szczycie góry Cergowej została oddana do użytku w 2018 roku, jest konstrukcją drewnianą o wysokości 21,72 m (do szczytu krokwi), posiada 4 poziomy użytkowe. Powierzchnia zabudowy wieży wynosi 90 m². Koszt budowy to prawie 1 mln zł. Wieża zarządzana jest przez Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Dukli.

kbr , fot. str. 24

kryty zostanie kredytami i pożyczkami długoterminowymi w kwocie 3.900.000,00 zł, przychodami z tytułu środków Funduszu COVID-19 i RFIL w kwocie 1.776.908,00 zł oraz środkami z tytułu realizacji projektu „Sprzęt dobre wsparcie” otrzymanymi w 2019 roku. Deficyt budżetu stanowi 7,54% planu dochodów na 2021 rok.

Zaplanowane zostały przychody budżetu w wysokości 7.241.816,87 zł, z tego na pokrycie deficytu 5.711.816,87 zł oraz na spłatę wcześniej zaciągniętych kredytów i pożyczek w kwocie 1.530.000,00 zł.

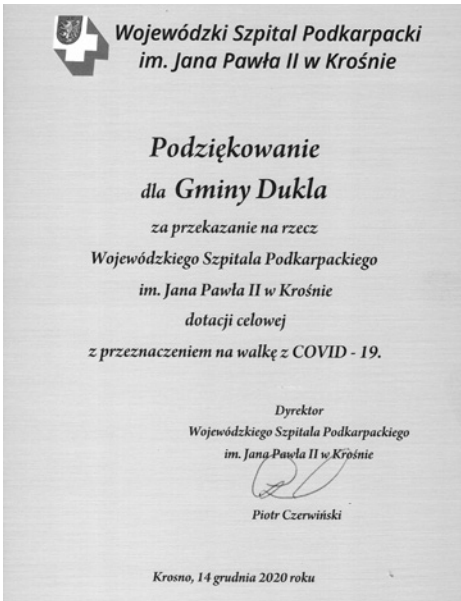
Rozchody budżetu 2021 roku opiewają na łączną kwotę 1.530.000,00 zł i wynikają z zawartych umów kredytowych i pożyczkowych.

kbr, fot. str. 10

Dotacja na walkę z Covid-19

Gmina Dukla zgodnie z umową zawartą z Wojewódzkim Szpitalem Podkarpackim im. Jana Pawła II w Krośnie 6 listopada 2020 roku przekazała dotację celową na walkę zCovid-19 w wysokości **25 tys. zł**.

kbr

Stan surowy hali sportowej w Równem

W ramach zadania *Rozbudowa budynku Szkoły Podstawowej w Równem o salę gimnastyczną wraz z przebudową części przyziemia na zaplecze szatniowo-sanitarne i magazynowe w Równem na działce nr 2048/1* został wykonany zgodnie z umową stan surowy zamknięty hali. Koszt wykonanych prac opiewa na kwotę **975 978,99 zł**, wykonawcą prac jest **PRO-INWEST Mariusz Szczepański** z Krosna.

Leszek Bąk

Przewozy autobusowe o charakterze użyteczności publicznej w 2021 roku

Gmina Dukla, na wniosek z 20 listopada 2020 roku do Wojewody Podkarpackiego, otrzymała dofinansowanie w kwocie **56 581,20 zł** na linie autobusowe o charakterze użyteczności publicznej: Dukla – Olchowiec – Dukla, Dukla – Pałacówka - Łęki Dukielskie – Dukla. Otrzymane dofinansowanie jest z Funduszu Rozwoju Przewozów Autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

Paweł Puchalik

Usuwanie azbestu i wyrobów zawierających azbest

Zgodnie z umową zawartą 30 czerwca 2020 r. z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Rzeszowie Gmina Dukla uzyskała dotację w kwocie 9 690,00 zł na realizację zadania w ramach programu priorytetowego „Ogólnopolski program finansowania usuwania wyrobów zawierających azbest”. Na podstawie umowy znak: ARG.6232.1.18.2020 z dnia 7 października 2020 r. zawartej z firmą Środowisko i Innowacje Sp. z o. o., ul. Marynarska 15, 02-674 Warszawa odebrano 62,191 Mg materiałów azbestowych od właścicieli nieruchomości. Całkowita kwota za wykonanie całego przedmiotu umowy wyniosła 30 157,90 zł brutto.

Monika Trybus

Pomóżmy Mikołajowi

Już blisko dwa lata trwają zmagania rodziny **Marii i Jacka Stankiewiczów** z Dukli trudami leczenia choroby nowotworowej ich syna **Mikołaja**. Jak dowiadujemy się od rodziców Mikołaja, w tym okresie ich syn przeszedł zabieg usunięcia guza i wszczepienia endoprotezy stawu kolanowego oraz liczne cykle chemioterapii poprzedzające operację, a następnie zmierzające do usunięcia pozostałości komórek nowotworowych. I kiedy już wydawało się, że walka z chorobą została wygrana, nowotwór powrócił ze zdwojoną siłą, dając przerzuty do innych organów. Podana chemia zatrzymała rozwój komórek nowo-

tworowych, a dalsze leczenie wg najlepszej wiedzy medycznej lekarzy Oddziału Onkologii i Hematologii Szpitala Dziecięcego w Krakowie wymaga zastosowania leku, który nie jest refundowany pacjentom dziecięcym, **a koszt leczenia wyniesie około 400 tys. zł.**

W tej sytuacji, Maria i Jacek Stankiewiczowie zwrócili się do szerokiego grona ludzi dobrej woli o wsparcie kosztów leczenia Mikołaja, przekraczających ich możliwości finansowe.

Dlatego ośmielam się prosić o rozpogawanie akcji w mediach.

Szlachetna Paczka ma już dwadzieścia lat

Po raz pierwszy została zorganizowana w Krakowie w 2000 roku. Dzisiaj projekt **Szlachetnej Paczki** ma charakter ogólnopolski i jak żadna inna akcja charytatywna w Polsce nie łączy działania setek tysięcy osób. W 2020 roku Paczka była organizowana w 625 lokalizacjach w całej Polsce. Jubileuszowa edycja projektu odbyła się również w rejonie Dukli, Rymanów Zdrój, która została zorganizowana po raz X. Mimo, że ten rok jest trudny dla wszystkich, a organizacja projektu wymagała nie lada logistyki to udało się ponownie. Tegoroczna skala pomocy pokazuje, że Polacy nadal mają w sobie ogromną empatię, czują

współodpowiedzialność za los potrzebujących i mimo pandemii oraz zamknięcia w domach nie stracili z oczu drugiego człowieka. Zachowując reżim sanitarny i z zachowaniem zasad bezpieczeństwa 9 wolontariuszy od września odwiedzało

Leśnicy, koleżanki i koledzy oraz przyjaciele rodziny Marii i Jacka Stankiewiczów, a także szerokie grono ludzi dobrej woli przystąpili już do uruchomionej zbiórki środków na leczenie Mikołaja prowadzonej w różnych formach, w tym przez Fundację Siepomaga <https://www.siepomaga.pl/mikolaj-stankiewicz>

Jestem przekonany, że poprzez współdziałanie wielu ludzi uda się zgromadzić środki finansowe na leczenie i dalszą rehabilitację Mikołaja, nie zabraknie ludzkiej przychylności w tych trudnych chwilach oraz innego wsparcia będącego w mocy odbiorców Państwa medialnego przekazu.

Z poważaniem

Edward Marszałek
rzecznik prasowy RDLP w Krośnie
tel. 600 972 096

zgłoszone rodziny. W sumie w rejonie dukielskim do projektu zostało włączone 34 rodziny z gmin: Dukla, Jaśliska, Iwoniecz, Rymanów Zdrój, Miejsce Piastowe, Nowy Żmigród. Szlachetna Paczka dostosowała się do nowej rzeczywistości, a setki tysięcy Polaków po raz kolejny udowodniło, że mimo fizycznego dystansu, wciąż możemy być razem.

W imieniu swoim jak i w imieniu wolontariuszy serdecznie dziękuję za okazane wsparcie w organizacji i logistyce projektu. Panu Burmistrzowi Andrzejowi Bytnarowi, Panu Dyrektorowi MOSiR Michałowi Szopie, Ochotniczej Straży Pożarnej z Dukli oraz z Równego. Podziękowania dla OSP Kobylany za udostępnienie kuchni, Masarni Nowy Żmigród i Zakładowi Mięsnemu Jasiołka z Dukli, Panu Pawłowi Krajmasowi za kielbasę, p. Ewie Ochał za żur w butelkach, Atlantikowi Market Dukla i Panu Witoldowi Winiarskiemu za produkty do żuru, Panu Zdzisławowi Czepiga z Kobylan, Pani Barbarze Buzanowskiej i Pani Izabeli Załazińskiej za organizację i gotowanie żuru, które był mistrzostwem, Paniom z KGW Głójсце i Zboiska, cukierni Ania z Chorkówki, Pani Śnieżce oraz Pani Józefie Winnickiej-Sawczuk za pyszne ciasta i ciasteczka.

Serdecznie dziękuję wolontariuszom, bez których zaangażowania i odwagi tegoroczna edycja mogła się nie odbyć. Dziękuję wszystkim Darczyńcom, którzy mimo ciężkiej sytuacji i zamknięcia wielu firm, pamiętali o potrzebujących rodzinach. Mam nadzieję, że w kolejnym roku nasza praca będzie łatwiejsza.

Justyna Zimny-Frużyńska
Lider Rejonu Dukla, Rymanów Zdrój
Fot. str. 15

Kalendarium zdarzeń różnych z Dukli i okolic

Lwów, 22 kwietnia 1861 rok. *(Pierwsze wybory do Sejmu Krajowego. Piąte sprawozdanie z posiedzenia Sejmu galicyjskiego, odbytego na dniu 22 kwietnia 1861. Ważność wyboru posłów).* (...) Przewodniczący – Marszałek xiąże Sapieha. Wice – Marszałek xiądz biskup Litwinowicz. Obecni ze strony rządu p. Karol Mosch wiceprezydent krajowy. Komisarz rządowy radca nadworny Lesiński. Liczba posłów obecnych 140. Początek posiedzenia o godzinie 10 i pół przed południem. Porządek dzienny: 1. Odczytanie protokołu posiedzenia z dnia 20. kwietnia 1861. 2. Sprawozdanie komisji do sprawdzenia wyborów ustanowionej. 3. Odebranie przyrzeczenia od posłów na mocy §. 9. zstatutu krajowego w miejsce przysięgi. 4. Wyznaczenie pensyi dla członków Wydziału krajowego. 5. Wybór członków wydziału krajowego i zastępców. Protokół obrad sejmowych z d. 20. kwietnia 1861. Posiedzenie otworzył Xiążę Marszałek o godzinie kwadrans na jedenastą w przytomności komisarza rządowego c. k. radcy nadwornego JW. pana Neussera, po zgromadzeniu się posłów w liczbie 135. Odczytany protokół z dnia 19. kwietnia 1861, został w zupełności przyjęty. (...) Referent: okręg wyborczy Dukla, obejmujący powiat Duklę, Żmigród i Krosno. Wyborców zapisanych było 135, przy dwóch pierwszych głosowaniach była równość głosów, przeto musiano się wziąć do ściślejszego głosowania; przyczem głosowało 113; absolutną większością bo 62 głosami został wybrany Maciej Pudło, włościanin z Zręcina; komisya zauważyła, iż tam wybory na wyborców z wielką postępowywały trudnością: w powiecie Żmigrodzkim 24 gmin nie chciało żadną miarą głosować na wyborców. Naczelnik tegoż powiatu uznał za przyzwoite, zmuszać włościan do wyborów żandarmami. Gdy to nie skutkowało, wybrać wójtów wszystkich tych gmin z urzędu na wyborców, i rozdzielić pomiędzy nich karty legitymacyjne, a razem napisać odezwę do Dukli, gdzie się miał wybór posła odbywać, notę mówię, którą tu nam i która zawiadamiała tamtejszego naczelnika, iż sprawę względem oporu gmin doniósł Namiestnictwu

i prosi go, aby imiona tych wszystkich wójtów kazał wciągnąć do listy wyborców. Żądaniu temu wszakże nie uczyniło się zadość, bowiem naczelnik z Dukli widząc niesłusność postępowania, nie zamieścił nazwisk wójtów do listy wyborczej, co gdyby było nastąpiło, niezawodnie rezultat głosowania byłby zupełnie inaczej wypadł. Naczelnik powiatu Żmigrodzkiego w swojej gorliwości służbowej popełnił dwie główne nielegalności. Najpierw, że gminy wstrzymujące się od wyborów zmuszał żandarmami; do aktów zaś wolnych i do dawania wolnych głosów nie godzi się przemocy urzywać i żandarmami do tego nakłaniać. Wolność bowiem i przymus są dwa pojęcia wręcz ze sobą niezgodne, i znoszące się nawzajem. Po drugie: Że wójtów wybrał na zastępców gmin, i wydawał im karty legitymacyjne jako takim. Ani nawet gminom takowych nie wolno wydawać, albowiem ustawa niepozwala, aby przez rodzaj konkretnej plenipotencji wybrani zostali. Akta są zresztą w porządku, komisya zatem wnosi za uznaniem wyboru Macieja Pudło. Co do postępowania c. k. naczelnika powiatu Żmigrodzkiego, nie sądzi komisya, aby było potrzebnem oddawać te akta c. k. Namiestnictwu, w celu postępowania przeciwko onemuż, albowiem on sam już przed c. k. Namiestnictwem pochwalił się, i spodziewać się należy, iż naukę w tym względzie otrzymał, albo wkrótce otrzyma. Poseł Ziemiałkowski: Ja jestem tego zdania, iż wydanie karty legitymacyjnej przez urzędników do tego umocowanych, takim osobom, które nie miały do tego prawa, nie tylko na naukę ale i na ukaranie zasługuje. Podniosłem tylko głos, ażeby sprostować zdanie powyższe p. Referenta. Marszałek: Czy ma kto przeciw temu wyborowi do zarzucenia? (Izba się zgadza na wybór) a więc wybór przyjęty. (...).

Krosno, 20 grudnia 1867 roku. *(Wybory do rad powiatowych).* Przy bardzo wielkim udziale wyborców odbyły się u nas 12 grudnia wybory do Rady powiatowej z gmin wiejskich; pomimo śnieżnych zamieci przybyło około 200 delegatów gmin wiejskich, niektórzy z miejsc nawet

4 do 5 mil odległych. Komisya złożona z 5 włościan prowadziła wybory z odpowiednią godnością i taktem. Absolutną większością głosów wybrani zostali: pp. Zygmunt Bośniacki Dr. med. z Krosna i 11 ogólnie poważanych w powiecie włościan: Tomasz Skwara wójt z Targowisk, Wojciech Trznadel wójt z Odrzykon, Michał Puchyr ze Świątkowy, Kazimierz Szajna wójt z Iwonicza, Wojciech Pawlik z Wojtkówki, Jan Kaszyc z Kotani, Jakób Rolniak wójt z Miejsca, Wojciech Wójtowicz wójt z Białobrzeg, Jakób Jurasz z Odrzykon, Józef Waszeciak z Jaszczwi i Wasil Bawanko z Kremny. Dnia 10 grudnia odbyły się wybory z gmin miejskich Krosna, Korczyny, Dukli i Żmigroda; wyborcy z miast Dukli i Żmigroda dla nadzwyczajnej burzy wcale nie przybyli. Absolutną większością wybrani zostali pp. Jan Langie poczmistrz z Dukli, Józef Jasiński sędzia powiatowy z Krosna, Sylwester Jaciewicz notaryusz z Krosna, Wojciech Pek aptekarz i naczelnik gminy z Krosna, wreszcie Kornel Terlecki dzierżawca dóbr Korczyny i Józef Mięśowicz naczelnik gminy z Korczyny. Nareszcie dnia 19 grudnia odbyły się wybory z większych posiadłości, gdzie po powszedniem głosowaniu na próbę, wybrani zostali obywatele ziemscy: pp. Starowiejski Stanisław, Łukasiewicz Ignacy, Klbasa Karol, Kobuzowski Czesław, Stojowski Eugeniusz, X. Skrzyński Henryk, Komorowski Wojciech i Wasilewski Wojciech. Po skończonych wyborach p. Tytus Peszyński obywatel powiatu, jako delegat wydziału centralnego Towarzystwa wzajemnej pomocy oficyalistów prywatnych, prosił przewodniczącego o głos, i wymownymi słowy zaprosił zebranych obywateli do uczestnictwa w stowarzyszeniu jako członków i dobrodziejów Towarzystwa. Jakoż wszyscy obecni bez wyjątku wpisawszy się na listę, znacznymi datkami fundusz Towarzystwa zasilili. Równocześnie odbył się także w mieście naszym na wezwanie wspomnianego delegata zjazd oficyalistów prywatnych celem wybrania członków wydziału powiatowego. Wybrano takowych: pp. Tytusa Peszyńskiego, Ignacego Łukasiewicza i oficyalistę prywatnego p. Strokę.

Fragment książki **Joanny i Jacka Koszczan:** „Kalendarium zdarzeń różnych z Dukli i okolic, znalezionych w polskojęzycznej prasie codziennej i innych dokumentach z lat 1800 – 1939”.
Zachowana oryginalna pisownia artykułu.

Najpiękniejsza szopka i stroik wybrane

Wyniki XIV gminnego konkursu

16 grudnia 2020 r. komisja konkursowa oceniła prace zgłoszone do XIV edycji „Gminnego Konkursu na Najpiękniejszą Szopkę Bożonarodzeniową oraz Stroik Świąteczny”. W dniach 14-15 grudnia do Transgranicznego Centrum Wymiany Kulturalnej w Dukli przywieziono aż **71 prac** wykonanych przez dzieci, młodzież i dorosłych z terenu Gminy. A oto wyniki konkursu:

SZOPKA BOŻONARODZENIOWA

KAT. I – kl. 1-3 SP

I miejsce: Natalia Cieśla – Dukla
II miejsce: Iga Krowicka – Dukla
II miejsce: Uczniowie kl. 1 zajęć świetlicowych – Wietrzno
III miejsce: Gabriela Albrycht – Równe
wyróżnienie: Dawid Szyszlak – Dukla

KAT. II – kl. 4-6 SP

I miejsce: Hubert Nykiel – Wietrzno
I miejsce: Jakub Drozd – Dukla
II miejsce: Michał Jaracz – Łęki Dukielskie
II miejsce: Wiktoria Nawrocka – Wietrzno
III miejsce: Tobiasz Czech – Wietrzno
wyróżnienie: Florian Korab – Wietrzno
wyróżnienie: Zuzanna Sikora – Dukla
wyróżnienie: Julia Bryś – Łęki Dukielskie

KAT. III – kl. 7-8 SP

I miejsce: Łukasz Buczyński – Łęki Dukielskie
I miejsce: Marcelina Albrycht – Równe
I miejsce: Ewa Uliasz – Wietrzno

KAT. IV – szkoły średnie

I miejsce: Milena Buczyńska – Łęki Dukielskie

KAT. V – dorośli

I miejsce: Barbara Marchewka, Jadwiga Bogacz – Środowiskowy Dom Samopomocy

STROIK ŚWIĄTECZNY

KAT. I – kl. 1-3 SP

I miejsce: Diana Szeliga – Wietrzno
II miejsce: Gabriel Haniebnik – Wietrzno
III miejsce: Maja Kamińska – Łęki Dukielskie

KAT. II – kl. 4-6 SP

I miejsce: Martyna Wilczek – Zawadka Rymanowska
I miejsce: Adrian Wilczek – Zawadka Rymanowska

Powiatowy Konkurs Kolęd i Pastorałek

W związku z panującą pandemią koronawirusa Powiatowy Konkurs Kolęd i pastorałek został dostosowany do wymogów sanitarnych i odbył się online.

Wyniki Powiatowego Konkursu Kolęd i Pastorałek ONLINE – Dukla 2020

Komisja artystyczna postanowiła nagrodzić:

KAT I (Klasy I-III)

1 miejsce : Weronika Twarduś – Warzyce
2 miejsce : Amelia Jurczak – Targowiska
3 miejsce : Mateusz Filipiak – Korczyna
Wyróżnienie : Lena Fornal – Iwla

KAT II (klasy IV-VIII)

1 miejsce : Kinga Hnat - Królik Polski
2 miejsce: Marcelina Albrycht – Równe
3 miejsce : Kinga Wójcik – Łęczany
3 miejsce: Natalia Zima – Lubatowa

KAT III (szkoły średnie)

1 miejsce : Katarzyna Such (Iwonicz)
2 miejsce : Jagoda Filipowicz (Iwonicz Zdrój)
3 miejsce Gabriela Kmon (Korczyna)
3 miejsce : Magdalena Rogowska (Iwonicz Zdrój)

Uroczyste rozdanie nagród odbędzie się w najbliższym możliwym terminie. Wszyscy laureaci zostaną o tym poinformowani.

Norbert Uliasz

II miejsce: Emilia Rapała – Dukla
III miejsce: Klaudia Szczepanik – Równe
wyróżnienie: Hubert Pietruszka – Wietrzno

KAT. III – kl. 7-8 SP

I miejsce: Mateusz Jaracz – Łęki Dukielskie
I miejsce: Kamila Gałka – Dukla
II miejsce: Emilia Głód – Dukla
III miejsce: Martyna Czaja – Dukla

KAT IV – szkoły średnie

I miejsce: Łukasz i Milena Buczyńscy – Łęki Dukielskie

UWAGA!!! Uroczyste rozdanie nagród zostaje przeniesione na najbliższy możliwy termin. Nagrodzeni uczestnicy zostaną o tym poinformowani.

Katarzyna Błaż

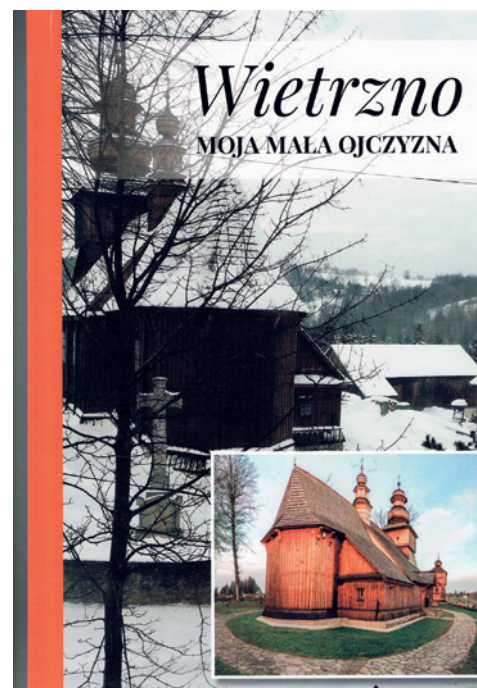
Fot. str. 9

*Czytelniczkom i Czytelnikom,
składamy najserdeczniejsze życzenia
noworoczne,
zdrowia, szczęścia i wszelkiej pomyślności.
Oby ten Nowy 2021 był inny niż poprzedni.*

Redakcja Dukli.pl/DPS

Książka o Wietrznie

Noworoczne życzenia

*Niechaj Anioł z Jasiołki w Nowy Rok
przyniesie wiele zdrowia i radości
dla mieszkańców Podkarpacia*

Maria Walczak

Najpiękniejsza szopka i stroik wybrane

Marcelina Albrycht - SP Równe
I miejsce w kategorii szopki klasy 7-8

Fot. [arch. OK w Dukli]

Szopki przygotowane do oceny komisji konkursowej

Nowe boisko sportowe w Głojskach

Nowe boisko przy Szkole Podstawowej w Głojskach

Fot. Elżbieta Knap

Budżet gminy Dukla na 2021 przyjęty

Skarbnik gminy Jolanta Błk przedstawia opinię RIO

Radni Rady Miejskiej w Dukli podczas sesji budżetowej

Fot. kbr

Wieża triangulacyjna na górze Cergowej część II

Odpoczynek przy wieży triangulacyjnej na szczycie góry Cergowej [zbiory Bogusława Mazurkiewicza]

Wieża triangulacyjna na górze Cergowa wykonana w latach trzydziestych XX wieku (zbiory Zbigniewa Więcka - zdjęcie wykonane 16 maja 1932[?] roku)

Betlejemskie Światło Pokoju w Dukli

Harcerze przekazują Betlejemskie Światło Pokoju burmistrzowi Dukli Andrzejowi Bytnarowi

Delegacja harcerzy u burmistrza Dukli Andrzeja Bytnara

Nowe boisko sportowe w Głojskach

W listopadzie 2020 roku zakończona została budowa boiska sportowego w Głojskach. W wyniku ogłoszonego przetargu na wykonanie boiska sportowego w Głojskach wraz z niezbędną infrastrukturą wyłoniony został wykonawca **Zakład Produkcyjno-Uslugowo –Handlowy „BOGBUD”**

Bogdan Wronkiewicz, z którym Gmina Dukla podpisała umowę 24 sierpnia 2020 r. Prace zostały zakończone 20 listopada br. zgodnie z obowiązującą umową i aneksem do umowy. W ramach zadania zostało wykonane boisko sportowe wielofunkcyjne ze sztuczną nawierzchnią o wymiarach 32,5

m x 22,5 m wraz z ogrodzeniem. Wykonane zostały również niezbędne ciągi pieszce, niezbędna infrastruktura techniczna (instalacje deszczowe, odwodnienie liniowe). Całkowity koszt zadania to **559 595,72 zł**. Koszty przedsięwzięcia zostały sfinansowane z budżetu gminy Dukla.

2 grudnia br. odbył się odbiór techniczny boiska. Uczniowie i nauczyciele ze Szkoły Podstawowej w Głojskach są z pewnością bardzo zadowoleni, bo będą mogli korzystać z profesjonalnego boiska sportowego.

Krystyna Boczar-Różewicz
Fot. str. 10

Wietrzno – moja mała Ojczyzna

W grudniu 2020 roku nakładem Parafii pw. św. Michała Archaniola w Wietrznie ukazała się książka będąca próbą monografii Wietrzna. Pomysłodawcą przygotowania publikacji jest proboszcz Parafii pw. św. Michała Archaniola w Wietrznie **ks. Ireneusz Wójcik**, a teksty do książki pisali: ks. Ireneusz Wójcik, Zygmunt Nowak, Jerzy Malinowski, Stanisław Włodyka. Korektę wykonały: Maria Kotulak i Elżbieta Giemza, opracowanie graficzne Małgorzata Wójcik.

Publikacja ma 352 strony, jest formatu A4, drukowana na papierze kredowym, w twardej oprawie, szyta. Nakład książki to 400 szt. Zawiera bardzo dużo zdjęć, w tym zdjęcia archiwalne. Została opatrzona słowem wstępnym przez metropolitę przemyskiego abp Adama Szala i wstępem przez ks. Ireneusza Wójcika. Składa się z 6 części, zakończenia, bibliografii i spisu treści.

Książkę można zakupić w parafii w Wietrznie. Cena jednego egzemplarza 75 zł.

Krystyna Boczar-Różewicz
Skan okładki na str. 8

Grodzisko w Wietrznie i inne atrakcje

Ścieżki po Grodzisku w Wietrznie cieszą się wielką popularnością, ze względu na historię i piękną przyrodę. Zawsze można tu spotkać wielu turystów, często całe rodziny spacerujące, zwłaszcza w okresie pandemii. Myślę, że z każdej miejscowości przyległej do Grodziska można wytyczyć szlak uwzględniający również jego walory historyczno - przyrodnicze. Wielokrotnie prowadziłam turystów trasą od kościoła zabytkowego we Wrocance przez most na Jasiołce do Niżnej Łąki obok cmentarza cholerycznego, przez Murowaniec i las do Skansenu w Bóbrce. A stąd na Grodzisko, gdzie czekają wojowie, oraz wiaty z możliwością zapalenia ogniska i miłego odpoczynku. 29 listopada spadł pierwszy śnieg i nasze wędrowki odbyły się w szacie zimowej, co dodało jeszcze większego uroku. Moje znajome turystki były zachwycone tą trasą i już deklarują się na przejście jej o każdej porze roku.

Maria Walczak
Fot. str. 15

Betlejemskie Światło Pokoju w Dukli

Od kilku lat tradycją stało się przekazywanie symbolicznego Światła Pokoju przez harcerzy z 6DH Iskra, działającej przy Szkole Podstawowej w Dukli. W tym roku delegacja drużyny pod przewodnictwem phm. Justyny Zimny-Frużyńskiej przekazała światło przekazane z Krośnieńskiego Hufca ZHP przez hm. Elżbietę Wawrzkiwicz wraz z życzeniami świątecznymi Burmistrzowi Dukli Andrzejowi Bytnarowi.

Betlejemskie Światło Pokoju to coroczna harcerska akcja przekazywania przed Świątami Bożego Narodzenia symbolicznego ognia, zapalonego w Grocie

Narodzenia Chrystusa w Betlejem. Jest symbolem ciepła, miłości, pokoju i nadziei – tradycyjnie stawiane na wigilijnym stole. Akcje zapoczątkowały w 1986 roku Austriackie Radio i Telewizja w Linzu. Były to działania charytatywne przede wszystkim na rzecz dzieci niepełnosprawnych i osób potrzebujących. Dzięki udziałowi w niej harcerzy i skautów akcja objęła prawie całą Europę. Rokrocznie Światło przywożone jest z Betlejem do Wiednia, gdzie w katedrze przekazywane jest skautom z sąsiednich krajów. Następnie sztafetą trafia do najbardziej odległych zakątków kontynentu.

W Polsce od 1991 roku akcje prowadzą harcerze ze Związku Harcerstwa Polskiego. Odbierają Betlejemskie Światło Pokoju od skautów słowackich na łysej Polanie w Tatrach. Po uroczystej mszy św. odprowadzanej w kaplicy Betlejemskiego Światła Pokoju, zlokalizowanej na terenie schroniska górskiego ZHP „Głodówka” trafia do wszystkich chorągwi, hufców i drużyn harcerskich, a za ich pośrednictwem do mieszkańców miast i wsi. Betlejemskie Światło Pokoju z rąk harcerzy uroczysto przejmują: prezydent RP, premier, marszałek Sejmu RP i prymas Polski.

Krystyna Boczar-Różewicz
Fot. str. 10

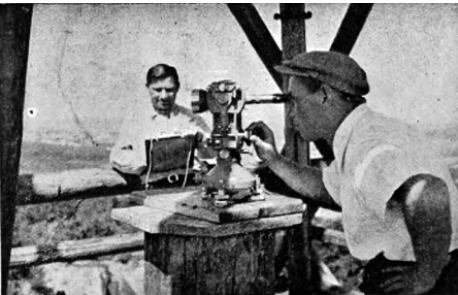
Wieża triangulacyjna na górze Cergowej część II

Na całym obszarze kraju, jak Polska długa i szeroka, można było w połowie XX wieku dostrzec dominujące nad okolicą drewniane wieże triangulacyjne, w niektórych przypadkach osiągające wysokość przeszło pięćdziesięciu metrów. Prace triangulacyjne po odzyskaniu niepodległości planowano zakończyć w Polsce w latach czterdziestych, ale wydarzenia drugiej wojny światowej przerwały ich realizację. Znamionym wydarzeniem w historii rozwoju geodezyjnych osnów w Polsce było zakończenie w latach sześćdziesiątych ubiegłego stulecia prac nad założeniem państwowej sieci triangulacyjnej, której punkty były usytuowane w terenie w zagęszczeniu jeden punkt na obszar od 4 do 16 km².

Konstrukcje wież triangulacyjnych realizowały poszczególne zespoły branżowe zajmujące się w pierwszej kolejności niwelacją terenu, inne wykonywały poligonizację, jeszcze inne przeprowadzały pomiary triangulacyjne, astronomiczne, magnetyczne itd. Spośród wymienionych etapów prac – triangulacja była najbardziej złożonym i wymagającym najwięcej zbiorowego wysiłku procesem, jednakże jego uczestnicy na poszczególnych punktach triangulacyjnych mogli oprócz realizowanych obowiązków służbowych poznać okolicę i doświadczyć niezapomnianych wrażeń krajoznawczych.

Całokształt prac nad zakładaniem sieci triangulacyjnej można podzielić na etapy, których realizacja przebiegała w następującym porządku:

- 1) projekt sieci,
- 2) wywiad,
- 3) stabilizacja punktów i budowa wież,
- 4) obserwacje i pomiary uzupełniające oraz
- 5) obliczenia.

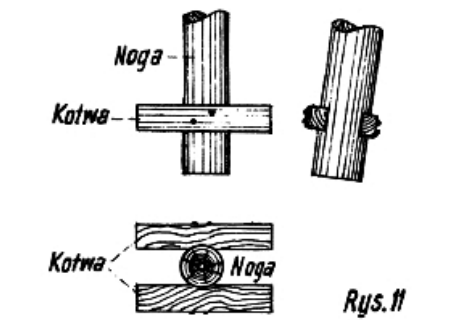
Pomiary katowe metodą Schreibera wykonywane w 1935 roku teodolitem WILDA ze stolika obserwacyjnego wieży triangulacyjnej Czartowska Skala pod Lwowem (wysokość 47,6 m, wysokość kozła 35,0 m) sieci I rzędu

Wszelkie prace geodezyjne przed ich rozpoczęciem były planowane w pracowniach projektowych. Pomiary triangulacyjne nie były wykonywane z ziemi; najczęściej przeprowadzano je za pomocą instrumentu kątomierczego ustawionego na wieży. Możliwość wzniesienia wierzchołka trójkąta o pewną ilość metrów nad ziemię stanowiło ułatwienie dla pomiarów, ale dla każdego punktu pomiarowego należy ustalić wysokość wieży, jaką należy w danym miejscu zbudować, aby zapewnić dobrą widoczność. Dlatego jedną z pierwszych czynności przy projektowaniu sieci triangulacyjnej jest wykreślenie profilu terenu wzdłuż linii łączącej wierzchołki każdego z trójkątów. Wymaga to odpowiedniej znajomości oznaczeń mapy oraz umiejętności plastycznego widzenia ukształtowania pionowego i pokrycia terenu. Dla osiągnięcia lepszej widoczności wieże triangulacyjne lokowano z reguły na szczytach gór i wzniesień, co pozwalało na uniknięcie wysokich kosztów, które wzrastały wraz z wysokością wieży i łączącym się z tym wzrostem ilości zużytego do jej budowy materiału drzewnego.

Wieże triangulacyjne poza nielicznymi wyjątkami budowane były z drewna. Materiałem do budowy wież były okorowane okrągłaki drzewa iglaste (polecana była powszechnie występująca sosna), wysokopienne, równe i możliwie najmniej sękaty. Drzewa te winny być zasadniczo cięte w poprzednim roku, aby po okorowaniu zdążyły wyschnąć. Mogły jednak być także używane i świeżo ścięte tylko, że wtedy budowa wymaga większego nakładu pracy ze względu na większą wagę drewna. Drzewo po ścięciu winno być okorowane i oczyszczone z ewentualnych sęków. Grubość ścinanych pni zależna była od rodzaju i wysokości budowli na jaką mają być przeznaczone. Przy budowie używano gwoździ kutych z okrągłej stali, oraz gwoździ maszynowych. Długość gwoździ winna była tak obliczona, aby po wbiciu ich koniec mógł być zagięty.

Zasadnicze rusztowanie wieży było typową konstrukcją kratową w formie wysmukłego ostrosłupa, często ze ściętym wierzchołkiem w przypadku wyższych wież wyposażonych w pomost obserwacyjny. Podstawowym i jednocześnie najgrubszym elementem konstrukcji były nogi wieży. Mogły być trzy nogi rozstawione na planie trójkąta równobocznego (3/3) lub układ częściowej stosowany przy wyższych wieżach - cztery nogi na planie kwadratu

(4/4). Wieże triangulacyjne typu 4/4 składały się z dwóch odrębnych, niczym z sobą nie łączących się konstrukcji: rusztowania drabinowego, zakończonego w górze sygnałem, oraz kozła będącego podstawą dla instrumentu przy obserwacjach. Przy projektowaniu konstrukcji przyjmowano pewne stałe parametry jak: rozstaw sąsiednich nóg na szczycie, ze względu na konieczność zapewnienia wystarczającego miejsca na usytuowanym niżej pomoście obserwacyjnym, wynosił około 1,5 metra; nachylenie nóg w stosunku do pionu 1:10, i stąd wynikał rozstaw nóg u podstawy w zależności od wysokości obiektu wynoszący od 5 do 10 metrów. Budowę rozpoczynano od wkopania w podłoże nóg, zaopatrzonych w poprzeczki (kotwy) i zabezpieczonych przed gniciem końcówek, na głębokość 1,5-2,5 metra.

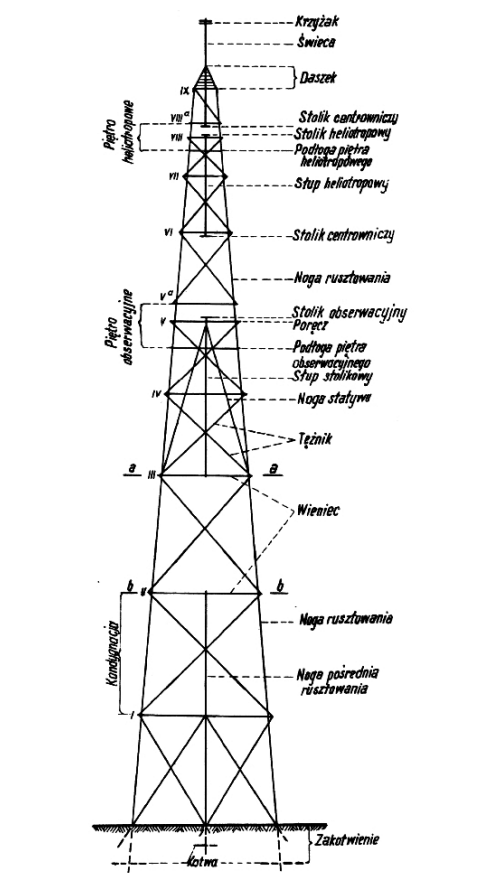
Nogi wieży triangulacyjnej zabezpieczone kotwami

W miarę wznoszenia konstrukcji sąsiednie nogi łączone były po stronie zewnętrznej poziomymi żerdziami tworzącymi wieńce. Wieńce dzieliły konstrukcję na kondygnacje, zwykle o wysokości 5-6 metrów. Przy ustalaniu wysokości pięter przestrzegano zasady, aby zastrzały były nachylenie około 45° do poziomu, więc wysokość pięter uzależniona była od rozstawu nóg. Ponieważ jednak piętra wyższe niż 7 metrów były niedozwolone, a przy rozstawie ponad 10 metrów zastrzały miałyby zbyt wielką długość, a tym samym małą sztywność, przy budowie wysokich wież dodawano jeszcze cztery słupy kozła. Te dodatkowe nogi były cieńsze od słupów głównych i powodowały skrócenie zastrzałów; dodatkowe nogi nie musiały być prowadzone do samej góry, wystarczyło gdy doprowadzano je na taką wysokość, że zastrzały były średniej długości. Długich zastrzałów unikano, ponieważ w jednym końcu były cieńsze, miały duży ciężar własny i w środku zwiślały, a także bardzo łatwo ulegały wyboczeniu. Na wyższych piętrach czteronożnych wież, dla usztywnienia dodawano w poziomie wieńca po przekątnych drągi zwane krzyżulcami (ukośne tężniki usztywniające). Takie same krzyżulce montowane były w każdym polu powierzchni bocznej wieży, ograniczonym wieńcami. Przy dużym rozstawie nóg u podstawy dla zmniejszenia rozpiętości

krzyżulców nieraz dodawano cieńsze nogi pośrednie doprowadzane do wysokości drugiego-trzeciego piętra, które dzieliły pola boczne na dwa mniejsze. Piętro z pomostem pomiarowym było niższe o około 2 metry. Na piętrze tym nie było krzyżulców bocznych mogących zasłaniać widok, montowane były za to balustrady. Piętra występujące powyżej miały coraz mniejszą wysokość (4-2 metrów). Na przedostatnim piętrze nieraz instalowany był dodatkowy pomost służący do ustawienia heliotropu. Łączenia odcinków drewnianych drągów, z których montowano nogi, musiały wypadać pomiędzy wieńcami. Na szczycie wieży mocowana była pionowa żerdź zwana świecą, która ustawiona była dokładnie nad punktem geodezyjnym wyznaczonym na ziemi. Wysunięta ona była ponad końcówki nóg na wysokość 5-6 metrów i stabilizowana parami drągów zwanych kleszczami połączonymi z konstrukcją wieży, na poziomie dwóch ostatnich wieńców. Na końcu świecy zamocowany był krzyżak. Powyżej ostatniego wieńca wykonywano z reguły tzw. daszek z poziomo przybitych desek w odstępach równych ich szerokości. Daszek malowany był na biało, świeca na przemian na biało i czerwono, a krzyżak na czarno lub biało i czerwono. Wszystkie elementy konstrukcji wieży łączone były ze sobą gwoździami. Wieżami tego typu zabudowywano punkty I-go rzędu (sieci podstawowej), o ile wymagana wysokość obserwacyjna przekraczała 24 metry, z racji otrzymania konstrukcji mocniejszej, mniej czulej na wpływ wiatru, oraz ze względu na skręcanie spowodowane nierównomiernym wysychaniem drewna. Wieża tego typu w rzucie poziomym przedstawiała się jako dwa kwadraty współśrodkowe, skręcone wzajemnie o kąt 45°. Kwadrat będący rzutem kozła ma bok dłuższy niż rzut rusztowania drabinowego, w celu nadania większej sztywności konstrukcji. Długość boków podstawy rusztowania drabinowego i kozła była zależną od wysokości wieży. Ten typ wieży miał jeszcze tę dodatnią stronę, że pozwalał na równoczesne budowanie obu konstrukcji, co przyspieszało jej wykonanie i ukończenie. Zauważono przy tym, że wysmukłość kozła nie powoduje jego osłabienia. Gdy była ustalona wysokość wieży oraz sygnału i stołu obserwacyjnego, oraz ustalony rozstaw nóg kozła i słupów rusztowania, należało wtedy sporządzić szkic budowli, zawierający wysokość pięter oraz długość wieńców na poszczególnych piętrach. Wymiary te określało się od gwoździa do gwoździa, a zatem grubość budulca nie jest brana pod uwagę.

W konstrukcji wież triangulacyjnych istniały pewne stałe wymiary, niezależnie od wysokości wieży, a mianowicie:

- 1) wysokość piętra podłogowego — 2,00 m (w celu umożliwienia łatwego zawiesze-

Wieża triangulacyjna drewniana stała 4/4, wysokość około 50 metrów – tego typu budowla została wzniesiona w latach trzydziestych XX wieku na górze Cergowa

- nia płacht brezentowych, chroniących od słońca i wiatru podczas obserwacji),
- 2) długość wieńca daszka — 1,60-1,80 m,
- 3) wysokość daszka — 2,00 m,
- 4) długość żerdzi sygnałowej — 2,00 m,
- 5) wysokość krzyżaka — 1,20 m,
- 6) szerokość krzyżaka — 1,20 m,
- 7) wymiary stolika 0,40 x 0,40 x 0,10 m.

Wymiary spod pkt 3-5 musiały być bezwzględnie przestrzegane aby uniknąć błędów przy pomiarze elementów wysokościowych wieży.

Gdy był sporządzony szkic wieży, wówczas wytyczano na gruncie położenie słupów rusztowania oraz nóg kozłowych, wbijając odpowiednio paliki. Środek wieży oznaczano większym palikiem z wbitym w środek gwoździem, który ułatwiał pionowanie w czasie budowy. Następnie kopano doły dla słupów rusztowania. Głębokość dołów (1,50x2,50 m) zależna od wysokości wieży i rodzaju gruntu. Poziome wymiary dołów 1,20x1,20 m. Naokoło rozplanowanej podstawy wieży zakopywano tzw. piloty, czyli pale służące do uwiązywania i naciągania lin podczas budowy. Były to dwumetrowe kołki zakopane w 3/4 ukośnie od wieży, na przedłużeniu promienia w odległości od środka równej wysokości wieży. Pod ziemią umocowywano je kotwicami, a ziemię wokół nich mocno ubijano. Następnie tuż koło większego palika środkowego wkopywano pionowo maszt długości około 15 metrów służący do podnoszenia

słupów głównych. Podczas podnoszenia słupów maszt umacniano linami stalowymi uwiązanymi do jego wierzchołka i do odpowiednich pilotów. Słupy główne podnoszono linką stalową przeciągniętą przez bloki uwiązane na maszcie (jeden u góry, drugi u dołu) i ciągniętą przez dźwigarkę. Dźwigarka taka musiała być przymocowana do odpowiednio mocno wkopanego pala lub do pnia drzewa ściętego na wysokości 1 metra nad ziemią (przy budowie w lesie). Dźwigarkę należało bardzo starannie umocować, a to w celu zapobieżenia wypadkom które mogły spowodować śmierć lub kalectwo pracowników pracujących przy wznoszeniu wieży. Mechanizm podnoszenia słupa głównego stanowił słup układamy wzdłuż promienia odziomkiem do dołu, wykopanego w ten sposób, aby czoło słupa opierało się o deski umieszczone w dole, a ułatwiające wpuszczanie słupa do jamy. Następnie podnoszono do góry cieńszy koniec, podpierając słup odpowiedniej wysokości podpórkami. Przed tym należało jeszcze uwiązać do słupa linę stalową na wysokości 2/3 jego długości licząc od dołu i zabezpieczyć ją przed obsunięciem się; lina ta po przeprowadzeniu przez bloki była drugim końcem nawinięta na bęben dźwigarki; na tej samej wysokości owiazywano dwie liny konopne służące do prowadzenia słupa przy podnoszeniu. Gdy już nie można było ręcznie podnieść słupa wyżej, podnoszono go dalej tzw. nożycami, które stanowiły dwa długie i mocne drągi połączone na końcach postronkiem. Nożycami takimi można podnieść było słup do takiej wysokości, że dalsze podnoszenie wykonywano dalej dźwigarką; podczas podnoszenia słup był zabezpieczony dwoma linami uwiązanymi u góry i trzymanymi przez robotników w płaszczyźnie prostopadłej do płaszczyzny podnoszenia. Gdy słup już został podniesiony, nadawano mu właściwe położenie według planowanego rzutu podstawy, oraz stosowano odpowiednie nachylenie. Następnie przybijano 2-3 pary kotwic oraz zasypywano dół, ubijając jednocześnie mocno ziemię. Po ustawieniu pierwszego słupa w identyczny sposób ustawiamy trzy pozostałe. Końce słupów rusztowania oraz kozła, zakopywane w ziemi były smarowane smołą lub terem, albo też opalane na długości około 3 metrów, aby zapobiec gniciu, które jest szczególnie groźne w miejscu gdzie słup wchodzi w ziemię. Po ustawieniu słupów rusztowania, maszt przy pomocy którego były one podnoszone, stawał się zbędnym; był więc wykopywany a dół po nim - zasypywano. Przy dalszej budowie wieży, rolę masztu spełniały poszczególne słupy rusztowania. Dalsza budowa polegała na przybiciu wieńców pierwszego piętra. Wieńce to drągi przybite poziomo końcami do słupów na ustalonej wysokości. Wieńce podnoszono, ciągnąc liny przerzucone

ciąg dalszy na str. 18 ►

Świąteczne warsztaty mydelkowe

w szkole w Głojskach

Skąd bierze się mydło? Jak sprawić, aby mydło pachniało gumą balonową lub ulubionym owocem? Czy piękny kolor wycarowuje wróżka?

Na te i inne pytania próbowaliśmy znaleźć odpowiedź w czasie warsztatów mydelkowych, które odbyły się 9 grudnia w Szkole Podstawowej w Głojskach.

Dzięki projektowi **Warsztaty twórcze dla dzieci i młodzieży w Szkole Podstawowej w Głojskach**, realizowanemu przez Stowarzyszenie „Wspólna Szkoła”, a finansowanemu z zadania publicznego Gminy Dukla, udało nam się na kilka kolorowych chwil, zamienić salę oddziału przedszkolnego w małą mydlarnię.

Dzieci mogły pobawić się w odgadywanie zamkniętych w buteleczkach zapachów i wykonać własne mydła o wybranych przez siebie kształtach. Oczywiście najpopularniejsze były motywy świąteczne.

Wszystkie prace zostały pięknie zapakowane i trafią pod choinkę, jako oryginalne prezenty.

Warsztaty miały być częścią szerszego projektu, adresowanego również do młodzieży w ramach zajęć pozalekcyjnych, niestety sytuacja epidemiczna pokrzyżowała te plany

Agnieszka Kolbusz

Świąteczne Warsztaty Mydelkowe

„Mydelkowcy” podczas warsztatów

Fot. Agnieszka Kolbusz

Uczestnicy warsztatów w Głojskach

„Kwiatowy Skwer Nadziei” w Równem

Integracja międzypokoleniowa podczas prac

Przygotowana rabata z zasadzonymi kwiatami

Fot. [arch. SM Równego]

„Kwiatowy Skwer Nadziei”

- rewitalizacja terenu przy Kościele Parafialnym w Równem.

Celem inicjatywy była rewitalizacja, uporządkowanie i estetyczne zagospodarowanie terenu przy kościele parafialnym w Równem. Działania opierały się na 3 etapach prac. Pierwszym etapem było zaprojektowanie i wytyczenie kształtu rabaty. Drugi etap polegał na ściągnięciu wierzchniej warstwy trawnika, zglebogryzowaniu ziemi, zamocowaniu palisady i wypełnieniu rabaty ziemią ogrodniczą. Ostatni etap prac polegał na zasadzeniu cebul kwiatowych, sadzonek i pokryciu rabaty korą sosnową. Zrealizowaną inicjatywę upamiętniła tabliczka pamiątkowa.

Inicjatywa skierowana była do mieszkańców wsi Równe. Do udziału w przedsięwzięciu zaangażowały się organizacje działające na terenie wsi Równe oraz przy Szkole Podstawowej im. Michała i Marii Krukierków. Byli to członkowie Stowarzyszenia „Równianie”, Koła Gospodyń Wiejskich, Rady Sołeckiej, Rady Parafialnej, 14 Drużyny Harcerskiej WATRA z Równego oraz chętni mieszkańcy wsi. Projekt miał na celu zmotywować mieszkańców do wspólnego działania. Ponadto przysłużył się integracji międzypokoleniowej.

Rezultatem działań jest całoroczna rabata kwiatowa. Inspiracją dla grupy nieformalnej „Ogrodniczki” była Akcja „Pola Nadziei”- kampania mająca wymiar społeczny, której podstawą jest wolontariat.

Rówieński Kwiatowy „Skwer Nadziei” będzie symbolem kwitnącej współpracy społeczności. Inicjatywa pokazuje wartość pracy wolontariuszy i ma zachęcić szersze grono osób do współpracy z naszym Stowarzyszeniem Miłośników Równego „Równianie” w przyszłości. Symboliczna, żółta, żonkilowa rabata będzie rozkwitać co roku. Równe - tutaj rozkwita dobro.

Inicjatywa realizowana była w dniach 04.11 - 20.11.2020

Wniosek o dotację podjęło Stowarzyszenie Miłośników Równego „Równianie”. To już druga nasza inicjatywa realizowana z tych funduszy. Więcej informacji znajdziecie Państwo tutaj:

<http://www.podkarpackie-inicjatywy-lokalne.pl/>

„Inicjatywa jest realizowana w ramach projektu „Podkarpackie Inicjatywy Lokalne 2020” dofinansowanego ze środków Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich. Regionalnymi Operatorami Projektu są: Fundacja Fundusz Lokalny SMK, LGD Stowarzyszenie „Partnerstwo dla Ziemi Niżańskiej”, Stowarzyszenie LGD „TRYGON-Rozwój i Innowacja”, Fundacja Przestrzeń Lokalna.”

Katarzyna Rapała

Fot. str. 15

Szlachetna Paczka ma już 20 lat

OSP Dukla podczas pracy

Fot. [arch. Rejon Dukla]

Wolontariusze Szlachetnej Paczki z rejonu Dukla

Grodzisko w Wietrznie i inne atrakcje

Woj na ścieżce: „Tam gdzie chadzali wojowie” na Grodzisku w Wietrznie

Fot. Maria Walczak

Środowiskowy Dom Samopomocy w Cergowej działa już 15 lat

15 grudnia 2020 r. minęło 15 lat od rozpoczęcia działalności przez Środowiskowy Dom Samopomocy w Cergowej. Ośrodek został utworzony na mocy Uchwały Nr XLII/247/05 Rady Miejskiej w Dukli z dnia 27 października 2005 r. Jest jednostką organizacyjną Gminy Dukla.

Symboliczne otwarcie przez burmistrza Dukli Marka Górkę - grudzień 2004 roku

Środowiskowy Dom Samopomocy jest ośrodkiem wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, które w wyniku upośledzenia niektórych funkcji organizmu lub zdolności adaptacyjnych wymagają pomocy do życia w środowisku rodzinnym i społecznym, w szczególności w celu zwiększenia zaradności i samodzielności życiowej, a także ich integracji społecznej.

Dom jest elementem realizowanej w Gminie strategii zapewnienia osobom z zaburzeniami psychicznymi oparcia społecznego, pozwalającego im na zaspokojenie ich podstawowych potrzeb życiowych, usamodzielnienie i integrację społeczną, rozumianą

Dyrektor Bogumiła Dymek-Urynowicz z instruktorką Barbarą Marchewką i podopiecznymi podczas rozdania nagród w konkursie na Pisanek, kraszanek i stroik wielkanocny - 2009

Inszenizacja w wykonaniu uczestników ŚDS w Cergowej podczas uroczystości 5-lecia ośrodka - 2010 rok

Podczas uroczystości Dnia Matki i Ojca

Wigilia w ŚDS w Cergowej

Przyjęcie wielkanocne w ŚDS w Cergowej z udziałem burmistrza Andrzeja Bytnara

- ▶ jako przywrócenie możliwości pełnienia powszechnie dostępnych w danej społeczności ról społecznych.

Z usług ŚDS korzysta obecnie 33 osoby. Każdy uczestnik ma swojego opiekuna i opracowany indywidualny plan postępowania wspierającego - aktywizującego. Zajęcia z uczestnikami prowadzone są w sposób indywidualny, grupowy i zespołowy.

ŚDS świadczy usługi obejmujące w szczególności trening funkcjonowania w codziennym życiu, trening umiejętności interpersonalnych i rozwiązywania problemów, trening komunikacyjny, terapię ruchową, zajęcia edukacyjno-wyrównawcze. Udziela poradnictwa psychologicznego, socjalnego, zarówno uczestnikom Ośrodka, jak też ich rodzinom. Pomaga w załatwianiu spraw urzędowych i dostępie do niezbędnych świadczeń zdrowotnych. Sprawuje niezbędną opiekę nad osobami ubezwłasnowolnionymi i wymagającymi pomocy. Prowadzi również terapię zajęciową oraz inne formy postępowania przygotowujące do uczestnictwa w warsztatach terapii zajęciowej lub podjęcia zatrudnienia, w tym w warunkach pracy chronionej na przystosowanym stanowisku pracy.

ŚDS świadczy także usługi obejmujące trening umiejętności spędzania czasu wolnego. Uczestnicy co roku wyjeżdżają na wycieczki, spotkania integracyjne, zawody sportowe, spartakiady, bale, do kina i do teatru.

W Ośrodku organizuje się: spotkania dla rodziców i innych członków rodzin, Walentynki, zabawę karnawałową, pikniki i spotkania integracyjne dla seniorów, przedszkolaków i uczestników z innych ŚDS, Dzień Kobiet, Śniadanie Wielkanocne, warsztaty o różnej tematyce, Andrzejkę, Mikołajki, Wigilię.

Uczestnicy co roku biorą udział w Międzynarodowym Konkursie Szopek Bożonarodzeniowych, w Konkursie Wielkanocnym na najpiękniejszą pisanekę, kraszanek, malowanek, stroik oraz palmę wielkanocną, w konkursie plastycznym zorganizowanym w ramach Dukielskich Dni Świadomości Autyzmu, w Gminnym Przeglądzie Piosenki Religijnej, w Gminnym Konkursie Plastycznym, w Gminnej i Powiatowej Olimpiadzie Tenisa Stołowego, w Konkursie Ekologicznym w Nowym Żmigrodzie, w Przeglądzie Twórczości Osób Niepełnosprawnych, w Gminnym Konkursie na Najpiękniejszą Szopkę Bożonarodzeniową oraz Stroik Świąteczny, w konkursach i przeglądach kolęd i pastorałek, gdzie otrzymują nagrody i wyróżnienia.

Uczestnicy ŚDS biorą także udział w występach wokalnych i recytatorskich organizowanych przez Ośrodek Kultury

Mimo przegranej dobry mecz

Porażką 0:3 zakończył się drugi ligowy pojedynek siatkarek dukielskiego MOSiR-u w ramach **Powiatowej Amatorskiej Ligi Piłki Siatkowej** w rozgrywkach seniorskich. Naszymi przeciwniczkami był UKS „Michael” Miejsce Piastowe, a mecz rozegrany został w poniedziałek 23 listopada w Dukli. Początek meczu bardzo obiecujący w wykonaniu naszych siatkarek, niestety dużo większe doświadczenie na boiskach siatkarskich sprawił, że końcówka seta padła łupem gości. Przegrywamy seta 20:25. Drugi set bardzo słaby w naszym wykonaniu. Mocne ataki, mniej popełnionych błędów a przede wszystkim bardzo mocna zagrywka sprawiły, że bardzo szybko rywal uciekł na kilka punktów przewagi. O tym secie najlepiej szybko zapomnieć, bo przegrywamy 12:25. Jednak na set trzeci nasze zawodniczki wyszły bardzo zmotywowane. Za ambitną walkę należą się najwyższe słowa uznania. Set bardzo wyrównany, zarówno jedna jak i druga drużyna nie wypracowały przewagi większej niż 2 punkty. W samej końcówce przy stanie 23:23 dwie świetne zagrywki zawodniczek z Miejsca Piastowego pozwolił zwyciężyć w tym secie oraz całym meczu 3:0. Oceniając jednak przebieg całego meczu nasze siatkarki zagrały bardzo dobre spotkanie. Przy wielu bardzo mocnych zagrywkach czy atakach nie mieliśmy wiele do powiedzenia, ale przy każdej piłce była próba obrony czy też przyjęcia. Należy pochwalić zespół, ponieważ na tle świetnie grającego rywala dziewczyny zaprezentowały się bardzo dobrze.

Skład zespołu: Julia Tyburcy, Agata Łukasik, Julia Sajdak, Aleksandra Jurczyk, Kornelia Sysak, Ewelina Gonet, Kinga Długosz, Wiktoria Paszek, Kinga Węgrzyn, Anna Urbańska.

Damian Leśniak

Fot. str.23

w Dukli, Szkoły Podstawowe, Przedszkole w Dukli, biorą udział w spacerach, wycieczkach pieszych, wyjazdach do kina, wyjściach na wystawy, systematycznie odwiedzają bibliotekę. W Ośrodku goszczą aktorzy teatralni z Krakowa i z Tarnowa z ciekawymi przedstawieniami, teatrzyk kukielkowy z Nowego Sącza oraz muzycy z koncertami.

W ramach treningu kulinarnego, przygotowywany jest dla wszystkich uczestników ciepły posiłek.

Środowiskowy Dom Samopomocy, jako ośrodek wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, ma za zadanie zapewniać wsparcie wszystkim potrzebującym. Wsparcie takie można uznać za uwieńczone sukcesem, jeśli spowoduje samodzielne (na miarę możliwości uczestnika) funkcjonowanie osoby w jej naturalnym środowisku społecznym. Pobyt osoby w Ośrodku jest terminowy i po zrealizowaniu z nią indywidualnego planu wspierającego - aktywizującego, kończy się powrotem do środowiska rodzinnego i w miarę samodzielnego w nim funkcjonowania lub przejściem kolejno do Warsztatów Terapii Zajęciowej, Zakładu Aktywności Zawodowej, czy nawet uzyskaniem zatrudnienia. Jednakże ze względu na różnorodność cho-

rób, głębokość upośledzenia, proces usamodzielnienia może trwać długo. Dlatego trzeba dążyć do tego, aby każdy uczestnik Domu mógł mieć poczucie akceptacji przez najbliższe otoczenie, czyli by był w stanie uznać świat wokół siebie za przyjazny i tak samo odnosić się do swojego otoczenia. Praca z uczestnikiem to także praca z najbliższą rodziną, otoczeniem, to zmiana negatywnych postaw, nastawienia.

Dążąc do jak największego usamodzielnienia uczestników i ich integracji społecznej Ośrodek współpracuje z różnymi instytucjami, które w szerokim zakresie zajmują się pomocą osobom niepełnosprawnym, z poradniami zdrowia, w tym PZP, instytucjami kultury, oświaty, Urzędem Pracy, lokalnymi przedsiębiorcami i innymi podmiotami działającymi na rzecz integracji społecznej.

Z okazji Jubileuszu Środowiskowy Dom Samopomocy w Cergowej serdecznie dziękuje wszystkim za współpracę i pomoc w wypełnianiu misji niesienia pomocy i wspierania osób potrzebujących.

Bogumiła Dymek - Urynowicz
Dyrektor Środowiskowego Domu Samopomocy w Cergowej

Wieża triangulacyjna na górze Cergowa część II

dokończenie ze str. 13

przez bloki uwiązane na szczytach słupów głównych. W środku wieńca znaczone kreskę, która była potrzebna do pionowego prowadzenia budowli. Po przybiciu wieńców pierwszego piętra przybijano na tym piętrze zastrzały, czyli drągi ukośne. Zastrzały musiały być dobrze dopasowane przy połączeniu z wieńcami, przez np. zaciosanie, tworząc próg na którym opierało się czoło zastrzału i jamy ze strony wewnętrznej, aby spełniały rolę rozpierającą przy gięciu słupów.

W taki sam sposób jak przy pierwszym piętrze, postępowano przy następnych aż do wieńca, o piętro niżej pod podłogą. Piętra tego na razie nie obijano, gdyż to uniemożliwiłoby dogięcie słupów kozła do stolika. Zastrzały przybijano tak, aby nie dopuszczały one do skręcenia budowli, pilnując przy tym stale, aby kreski na wieńcach były w linii pionowej. Pionowe i symetryczne prowadzenie budowli było niezbędne nie tylko ze względów estetycznych, lecz także i z tej racji, że konstrukcja skrzywiona łatwiej ulegała wpływom bocznym niż budowana pionowa. Należy jeszcze wspomnieć o łączeniu słupów głównych przy stawianiu wyższych wież. Otóż czynność ta winna być wykonana w ten sposób, aby miejsce zeszlukowania nie wypadło na wysokości wieńca, gdyż przez przybicie zastrzałów i wieńców osłabiano bardzo miejsce połączenia. Poszczególne części łączono w następujący sposób: kliny zabezpieczały połączenie od rozciągania a drut i gwoździe zmocowały łączone części. Słupy należało zaciosywać w sposób, aby płaszczyzna zaciosu była prostopadłą do płaszczyzny osi wieży i odpowiedniego promienia. Drugi warunek to, aby górna część była z zewnątrz, co było szczególnie ważne przy słupach kozłowych, ze względu na ich gięcie. Istnieją dwa sposoby sztukowania słupów:

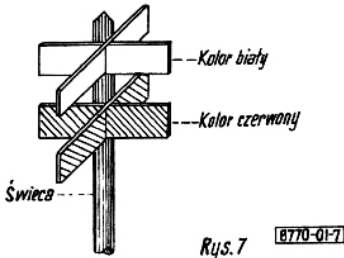
- a) na ziemi i podnoszenie zeszlukowanych i b) sztukowanie w górze.

W miarę wykonywania poszczególnych pięter rusztowania, niezbędnym było prowizoryczne ustawienie drabin i czasowe ich umocowanie. Na stałe drabin nie można było ustawiać dopóki nie zbudowano kozła. Długość drabin (d) zależała od wysokości danego piętra (h), gdzie stosowano zasadę $d = h + 0,10 h + 0,50 m$, ponieważ drabiny ustawiano pochylone w stosunku 1:10, oraz musiała ona wystawać ponad podłogę następnego piętra co najmniej na 0,50 m. Szczeble drabin przybijano do drągów bocznych w odstępach co 30 cm, w wycięcie na szerokość szczebla i na głębokość 2-3 cm. Praktycznie najwygodniejszym rozmieszczeniem drabin było

ustawienie ich spiralnie naokoło osi wieży, co ułatwiało znacznie korzystanie z nich. Drabiny były przymocowane do legarów ułożonych na wieńcach rusztowania. Na poszczególnych piętrach pomiędzy drabinami wykonywano małą podłogę z grubych desek lub ociosanych kawałków drewna. Końce słupów głównych wystające ponad wieńce obcinano na 10 cm. ponad nimi. Przy ostatecznym umocowaniu drabin zwracano uwagę aby nigdzie nie dotykały one konstrukcji kozła. Do tak sporządzonej konstrukcji wieży przymocowywano kleszczami wyciągniętą dźwigarką żerdź sygnałową tzw. świecę. Na ziemi sporządzano krzyżak zbitý z desek szerokich na 10-15 cm, pomalowany na czarno farbą pokostową. Był on wyciągany na linie do góry i stawiany na wieńcach szczytowych. Świecę wciągano środkiem rusztowania, aby trafiła między przygotowane kleszcze. Gdy ponad szczytowe kleszcze wystawało 1,30 m świecy, przybijano do niej krzyżak i wyciągano świecę wyżej, aż cała czarno malowana część znajdzie się ponad szczytowymi kleszczami.

Jedną parę kleszczy umieszczano ponad wieńcami, a drugą pod nimi. Takie same kleszcze dawano na niższym piętrze, a jeśli ilość pięter ponad stołem dla heliotropu pozwalała na to, to dodawano jeszcze trzecie dwie pary kleszczy, uzyskując odpowiednie umocowanie świecy. Długość jej wynosiła: 30 cm wystającego końca ponad krzyżakiem + 1 m wysokości krzyżaka + 2 m + 2 m w daszku + wysokość jednego lub dwóch pięter górnych na umocowanie. Górną część 5,30 m malowano na czarno.

Gdy świeca była już właściwie ustawiona, przybijano do niej unieruchamiające kleszcze. Następnie przytwierdzano krokiewki, które jednym końcem opierały się na zakończeniach słupów głównych, a drugim końcem przytykały do świecy na wysokości dwóch metrów poniżej dolnego kantu krzyżaka. Po przybiciu wszystkich czterech krokiewek, obijano daszek poziomymi deskami o szerokości 10 cm, w odstępach 10 centymetrowych. Daszek był malowany matową farbą na biało. Kolejnym etapem przy wznoszeniu wieży triangulacyjnej było wykonanie stołu dla

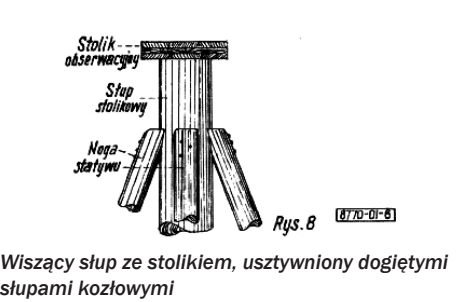
Szczyt świecy z krzyżakiem wieży triangulacyjnej

heliotropu. Słup ze stolikiem (40 x 40 x 5 cm) umocowywano w ten sam sposób jak żerdź sygnałową na dwóch piętrach. W celu ułożenia podłogi, na wieńcach kładziono legary, na których poziomo umieszczano deski. Na wysokości jednego metra ponad podłogą przybijano do słupów barierkę.

Budowa konstrukcji kozła następowała w sposób podobny do wznoszenia pierwszego etapu wieży poprzez ustawienie czterech słupów (w sposób analogiczny jak słupy rusztowania). Słupom tym dawano nieznaczne nachylenie ku środkowi, a przy wyższych wieżach ustawiano je pionowo, gdyż mocniejsze dogięcie dawało większą sztywność konstrukcji kozła. Słupy kozłowe gięto dociągając je linami i przybijając wieńce i zastrzały, których długość określona była planem. Zarówno wieńce jak i zastrzały kozłowe przybijano od wewnątrz, gdyż miały one rozpierać słupy. Obijano kolejne piętra, do najwyższego, po czym mocowano słup wiszący, skierowany odziomkiem ku górze, który został już uprzednio umieszczony w środku konstrukcji kozła i rusztowania. Dźwigarką windowano go tak, aby wystawał 1,20 m ponad wieńcami podłogowymi, po czy był centrowany i pionowany oraz prowizorycznie umocowany. Wtedy górne końce słupów kozłowych doginano do słupa wiszącego i po odpowiednim ich zaciosaniu przybijano długimi gwoździami. Podłogę z desek kładziono na legarach opartych na wieńcach podłogowych. Naokoło słupa wiszącego i słupów giętych wycinano w podłodze otwory zabezpieczające przed stykiem przy ruchu rusztowania pod wpływem wiatru i chodzenia po podłodze. W celu umożliwienia wejścia dla korzystających z wieży, pozostawiano przy drabinie otwór w podłodze, zamykany klapą na zawiasach.

Wiszący słup i słupy kozłowe ucinano na 1m ponad podłogą i umocowywano płytę stołową wykonaną z trzech warstw desek zbitých słojami na krzyż (40 x 40 x 10 cm), aby zapobiec paczeniu się stołu.

Na wysokości 0,50 m i 1 m przybijano do słupów rusztowania barierkę; sporządzano w miarę możliwości, o ile wymiary podłogi na to pozwolą, także stolik i ławeczkę dla protokolanta. Słup wiszący, podobnie jak świecę, umocowywano na stałe przy pomocy legarów. Dla usztywnienia słupa i uniemożliwienia jego drgań, wykonywano zastrzały wewnętrzne od słupa w górę i w dół. Słup wiszący ucinano po tym bezpośrednio pod ostatnim umocowaniem. Od końca słupa wiszącego, do kamienia stabilizacyjnego musiało być minimum 4,50 m, aby przy pomiarach niwelacyjnych można było zmieścić łatę. Końcowo wykonywano jeszcze trwałe ustawienie drabin, zbijano zastrzały na skrzyżowaniach, zdejmowano liny i bloki, po czym naokoło

słupów sypano półmetrowe kopce. Drabiny umocowywano u góry i u dołu, przybijając je do odpowiednich legarów. Przy zbijaniu zastrzałów na skrzyżowaniach, w razie potrzeby podciągano je aby zapewnić odległość 5 cm między drągami kozła i rusztowania. Kopce mocno ubijano i w miarę możliwości nakładano darń aby zabezpieczyć słupy od wody opadowej ściekającej po nich. Końce wszystkich gwoździ wystających zaginano, dla zabezpieczenia przed skaleczeniem i dla usztywnienia konstrukcji.

Przy wznoszeniu wież typu 4/4 potrzebny jest komplet narzędzi na który składały się: 2 dźwigarki (windy) o nośności 1 000 kg i 750 kg, 4 siekiery (większe i mniejsze), 2 topory ciesielskie, 2 młoty ciężkie i 4 młotki mniejsze (1 kg i 1/2 kg), 2 oskardy, 4 łopaty duże, 1 taśma 10-metrowa, 2 taśmy 20-metrowe, 2 pilniki trójkątne, 1 strug stolarski (hebel), 6 bloków pojedynczych małych, 2 bloki podwójne, 1 blok pojedynczy duży, 2 ciężkie piony ze sznurami, 2 piły poprzeczne, 1 piła stolarska, 1 piła ręczna mała (lisiak), 1 dłuto do drzewa z ostrzem o szerokości 25 mm, 1 rozwieracz do pił, 4 pary słupolazów, 4 pasy bezpieczeństwa, 1 kleszcze (obcęgi), 1 poziomica murarska, 1 piła do żelaza, 1 przecinak (mesel), 3 miary składane 20-metrowe, 1 ośleka, 2 pędzle malarskie średniej wielkości, 30 postronków, 8 sztuk lin konopnych 3/4" a 70 m, 1 lina konopna 1/2" o długości 100 m, 1 lina stalowa 10 mm o długości 70 m, 4 liny stalowe 7,5 mm a 70 m, 2 wiadra, 2 płachty namiotowe 2 x 4 m, 3 bańki blaszane (3 1, 3 1, 10 1), kreda niebieska i czerwona oraz ołówki ciesielskie, 4 skrzynie na narzędzia i dźwigarki oraz 1 apteczka.

W skład ekipy budowlanej wnoszącej wieże triangulacyjną wchodzili: majster, czterech robotników na górze i sześciu na dole (w tym dwóch cieśli).

Koszt wybudowania wieży triangulacyjnej 4/4 w roku 1936 wynosił następujące kwoty:

- stół obserwacyjny 31 m, heliotrop 42 m, sygnał 49 m — 2 200 zł,
- stół obserwacyjny 42 m, heliotrop 55 m, sygnał 65 m — 3 100 zł.

W zestawianiu kosztów wykonania rozmaitych znaków triangulacyjnych przyjęto następujące stawki jednostkowe:

- metr sześcienny drzewa budulcowego 8-14 zł,

- 100 sztuk żerdzi 30-40 zł,
- dniówka robotnika niewykwalifikowanego 2-3 zł,
- dniówka cieśli i robotnika kwalifikowanego 4-5 zł,
- dniówka majstra prowadzącego budowę 6-10 zł,
- zwózka drzewa 3-10 zł od metra sześciennego (zależnie od odległości przewozu).

Dla porównania siły nabywczej pieniądza w tamtym czasie można wskazać, iż popularny wówczas samochód, produkowany od 1935 roku na licencji w Państwowych Zakładach Inżynierii w Warszawie pod nazwą Polski Fiat 508, kosztował w podstawowej wersji 5 400 zł.

Takie zasady przyjęte przy wznoszeniu wież triangulacyjnych stosowano także podczas realizacji wieży 4/4 na górze Cergowa (716 m n.p.m.) koło Dukli w latach trzydziestych XX wieku. Dla ekipy realizującej wznoszenie wieży triangulacyjnej przypisany był wyjątkowo długi dzień roboczy i wytężona praca. Wymagało to od kierownika robót poświęcenia wielkiej uwagi przy wyborze personelu do ekipy, poza koniecznością posiadania przez jej członków fachowych kwalifikacji. Należało dobrać do pracy ludzi pracowitych, obowiązkowych i w wysokim stopniu samodzielnych. Niedoświadczonego pracownika można było wyszkolić, lecz trudno było od razu zmienić ludzkie usposobienie. Dlatego tylko młodzi ludzie w wieku odpowiednim do znoszenia niewygód fizycznych, przywykli do ciężkiej pracy fizycznej i pewnej samodzielności, mogli być korzystnym nabytkiem dla ekipy triangulacyjnej. Kierownik robót nie miał czasu na uczenie pracowników czynności wykonywanych przy realizacji wieży. Przy wyborze osób do ekipy prowadzącej obserwacje na wzniesionej już wieży, trzeba było zwrócić uwagę na uciążliwość nocnych obserwacji i przejazdów z jednego punktu na drugi, a przy wykonywaniu prac obozowych i obliczeń podczas dnia, wielkie znaczenie miał dobry humor. Osoba narzekająca mogła zepsuć nastrój całego zespołu obserwacyjnego, to też w jej szeregach nie powinno być nikogo, poczynając od kierownika, kto by nie potrafił zachować pogody ducha i nie umiał żartować, mimo wielkiego znużenia. Przez jedną bowiem osobę w takiej ekipie, praca w niej mogła stać się dla reszty pasmem niegasnących porażek – takie wskazania psychologiczne zawarto w wytycznych obowiązujących przy wznoszeniu i obsłudze wież triangulacyjnych.

Cergowska wieża triangulacyjna oprócz swojej podstawowej funkcji służącej do pomiarów statycznych, pełniła także zadanie turystyczno-krajoznawcze dla odwiedzających okolice Dukli. W kampanii wrześniowej 1939 roku wykorzystana była

jako punkt obserwacyjny pododdziałów batalionu KOP „Dukla”. Brak konserwacji oraz postępujący upływ czasu sprawił, że pomimo długiego czasu trwania jej na górze Cergowa, wynoszącego niespełna pięćdziesiąt lat, nie dotrwała do lat osiemdziesiątych ubiegłego stulecia. Dzisiaj stare zdjęcia są świadectwem jej istnienia.

Pobliskie górze Cergowa punkty topograficzne według mapy taktycznej Polski 1:100 000, Wojskowy Instytut Geograficzny 1938;

- arkusze Jasło (A50 B33) i arkusze Jasłiska (A51 B33);
- Przymiarki 640
- Hyrowa 694
- Dania 696
- Pachanowa 512
- Franków 534
- Górki 526 (Łysa Góra)
- Piotruś 731
- Jasieniów 632

Źródła opracowania:

- C. V. Hodgson (major - zastępca szefa Wydziału Geodezyjnego Służby Pomiarów Brzegowych i Geodezyjnych USA), Podręcznik triangulacji pierwszego rzędu, Biblioteka Służby Geograficznej, tom 3, nakładem Stacji Geograficznej Służby Wojskowej, tłumaczenie – oficerowie korpusu geografów: kpt. Apoloniusz Zarychta, por. Feliks Kopczyński, drukarnia MSWojsk. Warszawa 1930, s. 188;
- Antoni Czeczott, Centralny punkt astronomiczny dla nowego pomiaru Państwa „Borowa Góra”, Czasopismo Techniczne - Organ Ministerstwa Robót Publicznych i Polskiego Towarzystwa Politechnicznego, 1930 (rocznik XLVIII), Nr 1;
- Józef Michałowski i Tadeusz Sikorski, Katalog punktów trygonometrycznych w granicach Rzeczypospolitej Polskiej, Biblioteka Służby Geograficznej, t. 8, Warszawa 1932;
- Józef Słomczyński, Uzgodnienia systemów triangulacji na obszarze Polski, Wiadomości Służby Geograficznej, 1932 r. 6, z. 3, 1933 r. 7, z. 4, WIG Warszawa;
- Władysław Murzewski, Rozwój triangulacji na południu Polski, Wiadomości Służby Geograficznej, WIG Warszawa 1936 r. 10, z. 1-2, ss. 208-238;
- Janusz Tatarkowski, Budowa wież i znaków triangulacyjnych, Przegląd Geodezyjny 6/1946, ss. 1-11;
- Wiesław Kosiński, Historia triangulacji w Polsce. Przegląd Geodezyjny, cz. I 1/1959 s. 29-33, cz. II, 2/1959, s. 68-70.

Opracował:
Janusz Kubit

Ubezważnowolnienie

W myśl art. 13 Kodeksu cywilnego osoba, która ukończyła lat trzynaście, **może być ubeważnowolniona całkowicie**, jeżeli wskutek choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego albo innego rodzaju zaburzeń psychicznych, w szczególności pijaństwa lub narkomanii, nie jest w stanie kierować swym postępowaniem. Dla ubeważnowolnionego całkowicie ustanawia się **opiekę**, chyba że pozostaje on jeszcze pod władzą rodzicielską. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 6 września 2017 r., sygn. akt I CSK 331/17 orzeczenie o ubeważnowolnieniu całkowitym powinno następować tylko wtedy, gdy ochrony interesu osoby fizycznej **nie da się zapewnić w stopniu właściwym przy zastosowaniu innych normatywnych instytucji ochronnych, w tym instytucji ubeważnowolnienia częściowego oraz kuratora dla osoby niepełnosprawnej**. Istnienie choroby psychicznej lub innej wskazanej w art. 13 przyczyny nie jest przesłanką wystarczającą do orzeczenia ubeważnowolnienia całkowitego. Musi jej jeszcze towarzyszyć powiązana z tymi przyczynami niemożność kierowania swoim postępowaniem przez osobę fizyczną. Przez pojęcie „niemożność” rozumie się brak świadomego kontaktu z otoczeniem oraz brak możliwości intelektualnej oceny swojego zachowania i wywołanych w nim następstw. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 8 maja 2013 r., sygn. akt II SA/Rz 67/13 zaznacza, że wniesienie podania przez osobę całkowicie ubeważnowolnioną wymaga dla swej skuteczności potwierdzenia przez przedstawiciela, o ile taki został uprzednio ustanowiony. Uzupełnienie podania winno nastąpić w trybie art. 64 § 2 k.p.a. Brak potwierdzenia skuteczności takiego podania poprzez jego podpisanie przez przedstawiciela ustanowionego dla osoby ubeważnowolnionej skutkować będzie następstwem pozostawienia go bez rozpoznania.

Jak wskazuje natomiast art. 16 Kodeksu cywilnego, osoba pełnoletnia może być ubeważnowolniona częściowo z powodu choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego albo innego rodzaju zaburzeń psychicznych, w szczególności pijaństwa lub narkomanii, **jeżeli stan tej osoby nie uzasadnia ubeważnowolnienia całkowicie, lecz potrzebna jest pomoc do**

prowadzenia jej spraw. Dla osoby ubeważnowolnionej częściowo ustanawia się **kuratelę**. Orzeczenie o ubeważnowolnieniu częściowym powinno być poprzedzone ustaleniem, w prowadzeniu jakich konkretnie spraw potrzebna jest pomoc osobie cierpiącej na chorobę psychiczną lub inne zaburzenia psychiczne.

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że powinno się uwzględniać cel instytucji ubeważnowolnienia, wyrażający się przede wszystkim w ochronie praw podmiotowych osoby, która ma być ubeważnowolniona. Sąd może zatem zaniechać ubeważnowolnienia osoby chorej psychicznie, jeżeli ubeważnowolnienie to w większym stopniu osłabiłoby pozycję tej osoby, niż przyniosło jej pomoc. Każdorazowo należy zatem badać okoliczności faktyczne danej sprawy tak, aby rozstrzygnięcie realizowało w najpełniejszy sposób interes osoby ubeważnowolnionej. Wymaga bowiem odnotowania, że interes osoby, której dotyczy ubeważnowolnienie, jej ochronę prawną i społeczną, należy uznać za nadrzędne dyrektywy orzekania o ubeważnowolnieniu.

Zgodnie z art. 544 kodeksu postępowania cywilnego sprawy o ubeważnowolnienie należą do właściwości sądów okręgowych, które rozpoznają je w składzie trzech sędziów. W sprawach tych właściwy jest sąd miejsca zamieszkania osoby, której dotyczy wniosek o ubeważnowolnienie, a w braku miejsca zamieszkania - sąd miejsca jej pobytu.

Fakt **ubeważnowolnienia nie jest jawny**, bo nie podlega np. ujawnieniu w danych osobowych osoby ubeważnowolnionej, zawartych w dowodzie osobistym, czy też nie podlega wpisowi do ksiąg wieczystych nieruchomości, których taka osoba jest właścicielem. Powoduje to wielokrotnie pokrzywdzenie ewentualnych kontrahentów takiej osoby, do których wiadomość o tym nie dociera. Jest to wszakże konsekwencja przyjętej w orzecznictwie zasady, że jedynym celem ubeważnowolnienia nie jest ewentualna ochrona innych osób, lecz tylko samego ubeważnowolnionego.

Postępowanie o ubeważnowolnienie może być wszczęte **tylko na wniosek**. Uprawnionymi do wystąpienia z takim wnioskiem są małżonek osoby, której dotyczy wniosek o ubeważnowolnienie,

jej krewni w linii prostej oraz rodzeństwo, jej przedstawiciel ustawowy, prokurator i Rzecznik Praw Obywatelskich. Krewni osoby, której dotyczy wniosek o ubeważnowolnienie, mogą złożyć taki wniosek tylko wtedy, gdy osoba ta nie ma przedstawiciela ustawowego. Wymienione osoby posiadają legitymację materialną i formalną do zgłoszenia wniosku o ubeważnowolnienie. Małoletni, występując z wnioskiem o ubeważnowolnienie rodzica, musi działać za pośrednictwem kuratora ustanowionego przez sąd opiekuńczy. Jak wskazuje orzecznictwo reprezentowanie małoletniego wnioskodawcy przez jednego z rodziców w sprawie o ubeważnowolnienie drugiego rodzica nie znajduje uzasadnienia w przepisach prawa i w zasadach współżycia społecznego.

Wniosek o ubeważnowolnienie częściowe można zgłosić już na rok przed dośnięciem do pełnoletności osoby, której dotyczy wniosek o ubeważnowolnienie. Należy jednak przy tym pamiętać, że zgodnie z przepisami kto zgłosił wniosek o ubeważnowolnienie w złej wierze lub lekkomyślnie, podlega karze grzywny.

Zgodnie z art. 547 Kodeksu postępowania cywilnego, osobę, której dotyczy wniosek o ubeważnowolnienie, należy wysłuchać **niezwłocznie po wszczęciu postępowania**; wysłuchanie powinno odbyć się w obecności biegłego **psychologa** oraz - w zależności od stanu zdrowia osoby, która ma być wysłuchana - biegłego lekarza psychiatry lub neurologa. W celu wysłuchania osoby, której dotyczy wniosek o ubeważnowolnienie, sąd może zarządzić **przymusowe sprowadzenie tej osoby na rozprawę albo wysłuchać ją przez sędziego wyznaczonego**. W myśl postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 1974 r., I CR 66/74, wysłuchanie” w sprawie o ubeważnowolnienie nabiera szczególnego znaczenia i dlatego powinno być zasadą, a nie wyjątkiem. Stosownie do tego sąd może je pominąć tylko wtedy, gdy ani w drodze pytań bezpośrednich kierowanych do osoby mającej być ubeważnowolnioną, ani też przy pomocy biegłego nie można nawiązać z nią kontaktu myślowego.

Natalia Belcik
Radca prawny

Zasady naliczania składek członkowskich do PZŁ

W związku ze zgłaszanymi pytaniami myśliwych, dotyczącymi sposobu naliczania prawa opłacania ulgowej składki członkowskiej do PZŁ, informujemy, że naliczenie ulgi odbywa się zgodnie ze stanem na dzień 31.12. Dopiero w chwili ukończenia 70 lub 80 lat, osoba kwalifikuje się do naliczenia ulgi, przy czym, przy obliczaniu terminów stosuje się przepisy kodeksu cywilnego – np. ukończenie 70 lat liczone jest od północy dnia urodzin. Z kolei w przypadku młodzieży uczącej się ulga przestaje przysługiwać dopiero w dniu ukończenia 25 lat. Reasumując, osoby uczące się, które w dniu 31.12.2020 roku mają 24 lata, uiszczają ulgową (50%) składkę członkowską do Polskiego Związku Łowieckiego na rok 2021. Analogicznie, osoby, których wiek na dzień 31.12.2020 roku wynosi 69 lat opłacają pełną (100%) składkę członkowską, a ulga zgodna z par. 124 ust. 2 przysuguje im dopiero przy opłacie składki na rok 2022.

Wznowieniem polowań zbiorowych - trwają intensywne prace

W związku z aktualnymi obostrzeniami z powodu pandemii COVID-19 już od ponad 2 miesięcy nie możemy wykonywać m.in. polowań zbiorowych, a w konsekwencji także wykonywać obowiązków nałożonych ustawowo, aby tym samym skutecznie ochraniać polskie pola, łąki i lasy przed ogromnymi i ciągłymi szkodami wyrządzonymi przez zwierzynę i skutecznie wspierać rolników w walce z ASF. Także te najbliższe, czyli styczniowe tygodnie, również nie napawają pewnie wielu z naszych polskich myśliwych jakąś konkretną i realną nadzieją na jakieś nagle zahamowanie istniejących obecnie i pewnie w bliższej lub dalszej przyszłości pandemicznych ograniczeń, które dotyczą przecież, czy to globalnie, czy to w stopniu ogólnopolskim różne środowiska, w tym również nas myśliwych. Widząc jednak i ciągle monitorując trudną sytuację w poszczególnych naszych kołach łowieckich i okręgach, w tym zwłaszcza ważną kwestię ogromnych zagrożeń wynikających m.in. z aktualnych obostrzeń epidemicznych i braku możliwości zorganizowania

tych działań, związanych ściśle z realizacją zadań mających na celu zwalczanie lub zapobieganie rozprzestrzeniania się chorób zakaźnych zwierząt, w tym również zwierzyny (zwłaszcza ASF) oraz biorąc pod uwagę dostępną dotychczasową analizę pozyskania zwierzyny podczas polowań indywidualnych i zbiorowych z lat ubiegłych, która jasno wykazuje, że to głównie polowania zbiorowe są ważną i istotną częścią realizacji rocznych planów łowieckich, Zarząd Główny w dalszym ciągu kontynuuje i prowadzi intensywne i konkretne działania, w tym zwłaszcza wielokrotne rozmowy z p. Ministrem Edwardem Siarką, Sekretarzem Stanu w Ministerstwie

Klimatu i Środowiska oraz z przedstawicielami Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi na ten niezwykle ważny dla każdego myśliwego temat, czyli umożliwienia organizacji i przeprowadzania polowań zbiorowych. Celem tych aktualnych działań i rozmów, będących jednocześnie jednym z głównych teraźniejszych priorytetów Zarządu Głównego PZŁ, jest wprowadzenie takich prawnych, skutecznych i realnych aktualnie rozwiązań, uwzględniając jednocześnie również przestrzeganie przez myśliwych zasad epidemiologicznych wykonywanie naszych ustawowych obowiązków w zakresie polowań zwłaszcza w regionach, gdzie stwierdzono przypadki ASF i przywrócić skuteczne wykonywanie naszych rocznych planów łowieckich. Mamy ogromną nadzieję i jesteśmy dobrej myśli, że już w najbliższym czasie nasze działania okażą się skuteczne i owocne.

*Ze strony internetowej PZŁ opracował
Bartosz Szczepanik*

W krainie rondla i patelni

Dzisiaj podaję przepis na sprawdzone ciasto z dodatkiem fasoli, jest ono wilgotne i ciężkie, a fasola zastępuje mąkę.

Ciasto czekoladowe z fasolą

Składniki:

- biała fasola po odsączeniu – 240 g
- miękkie banany – 2 szt
- mąka ryżowa (można zastąpić mąką pszenną) – 80 g
- kakao – 2 czubate łyżki
- daktyl – 100 g
- pasta orzechowa lub dobre masło orzechowe – 1 czubata łyżka
- gorzka czekolada – 80 g
- jajko L – 2 szt
- proszek do pieczenia – 2 łyżki
-

Wykonanie

- Fasolę płuczemy na sitku, odsączamy. Dodajemy pokrojone banany oraz jajka.
- Wrzucamy namoczone wcześniej daktyl, masło orzechowe i roztopioną czekoladę – miksujemy. Dodajemy mąkę przesianą z kakao i proszkiem do pieczenia. Miksujemy, wylewamy na blachę wyłożoną papierem do pieczenia.
- Dodajemy orzechy laskowe i dodatkowe kawałki czekolady (jeśli chcemy) .
- Pieczemy ok. 45 minut w 170 o C – do suchego patyczka. Czas pieczenia możemy być wydłużony ze względu na moc i działanie piekarnika. Studzimy (gorący jest jeszcze delikatnie mokry w środku).

Smacznego!

Piłka nożna

- rocznik 2010

W mikołajkową niedzielę zawodnicy naszej sekcji z **rocznika 2010** wzięli udział w turnieju organizowanym przez Szkołę Piłkarską Kolejarz Zagórz. Zawodów niestety nie można zaliczyć do udanych, cztery remisy i trzy porażki to rezultat jaki wywalczyli chłopcy w turnieju. Brakło przede wszystkim skuteczności i spo-koju pod bramką przeciwnika.

- Wyniki MOSiR Dukla:**
Kolejarz Zagórz II – MOSiR Dukla 1-1
Kolejarz Zagórz I – MOSiR Dukla 4-2
Wilczki Lesko – MOSiR Dukla 1-1
ŁKS Lubartowa – MOSiR Dukla 0-0
Orzelek Bażanówka – MOSiR Dukla 2-0
Ustrzyki Dolne – MOSiR Dukla 3-1
Aktiv Pro Rymanów – MOSiR Dukla 0-0

Daniel Ożga

Rocznik 2013

- piłka nożna

W sobotę zagraliśmy w turnieju organizowanym przez szkołę Kolejarz Zagórz. Do rywalizacji stanęło sześć zespołów. Wygrali-śmy dwa mecze w trzech musieliśmy uznać wyższość przeciwnika. Indywidualnym wyróżnieniem dla najlepszego bramkarza tur-nieju został wyróżniony nasz zawodnik Jan Bargiel.

- Wyniki:**
MOSiR Dukla – Ekoball Sanok 3 – 0
MOSiR Dukla – Przysietnica 0-1
MOSiR Dukla – Kolejarz Zagórz 0-4
MOSiR Dukla – Aktiv Pro Rymanów 2-1
MOSiR Dukla – Bukowsko 0-3

Daniel Ożga

Rocznik 2013

- udany turniej

W niedzielę **13 grudnia** najmłodsza grupa trenująca w naszej sekcji U7- udała się do Zagórz na swój pierwszy turniej w karie-rze. Debiut na zawodach, które prowadzone były bez klasyfikacji należy uznać za jak najbardziej udany. W siedmiu pojedynkach cztery razy schodzimy z boiska niepokonani raz remisujemy oraz dwa razy uznajemy wyższość rywali. Zaangażowanie i wola walki pozwoliły cieszyć się z wielu strzelanych bramek oraz cie-kawie przeprowadzanych akcji. Po zakończeniu zmagania każdy z uczestników otrzymał pamiątkowy medal a drużyna puchar. Ten aktywnie spędzony dzień pozostanie na długo w pamięci naszych podopiecznych.

- Wyniki MOSiR Dukla:**
MOSiR Dukla – Ekoball Sanok II 9-2
MOSiR Dukla – Kolejarz Zagórz II 4-2
MOSiR Dukla – Wilczki Lesko 3-3
MOSiR Dukla – Kolejarz Zagórz I 3-0
MOSiR Dukla – Ekoball Sanok I 6-1
MOSiR Dukla – Resovia Rzeszów 3-11
MOSiR Dukla – AP Wiki Sanok 2-4

MOSiR Dukla reprezentowali:
Tymek Jasiński, Michał Ciuła, Michał Błazejowski, Staś Ko-zicki, Ignacy Kosela, Daniel Szczepanik, Miłosz Fornal, Mikołaj Szczepanik, Karol Belcik, Maja Paszek, Julia Drozd
Trenerzy: Drozd Piotr, Sereba Bartosz

Piotr Drozd

Dukla.pl zamieszcza różne formy reklam. Aktualny cennik:				
Moduł Format reklamy	Reklama czarno-biała na okres 6. miesięcy Cena netto w zł	Reklama czarno-biała na okres 1 miesiąca Cena netto w zł	Reklama kolorowa na okres 6. miesięcy Cena netto w zł	Reklama kolorowa na okres 1 miesiąca Cena netto w zł
A-4	250	60	600	150
1/2 A-4	150	30	300	70
1/4 A-4	75	20	150	50
1/8 A-4	30	15	100	30
1/16 A-4	20	10	75	15

Do każdej ceny netto doliczony będzie podatek VAT w wysokości 23%. Wszystkie krótkie ogłoszenia niekomercyjne, z ofertami pracy lub osób poszukujących pracy umieszczane są w Dukielskim Przeglądzie Samorządowym nieodpłatnie.
Cennik reklamy obowiązuje również w odniesieniu do strony internetowej.

Złota myśl 😊 „Rok epidemii dobiegł końca, więc w nowym roku życzę Wam słońca. Aby zdrowko dopisywało, smaku i węchu nic nie odbierało!”

Mimo przegranej

dobry mecz

Siatkarki MOSiR Dukla podczas rozgrywek

Rocznik 2013

- piłka nożna

Zawodnicy rocznika 2013 na zawodach w Zagórz

Zwycięstwo w

Ustrobnej 2:1

W ramach 2 kolejki **Amatorskiej Powiatowej Ligi Piłki Siatkowej Dziewcząt** w rozgrywkach młodzieżowych udaliśmy się do Ustrobnej, gdzie swoje mecze rozgrywa **UKS Champion Brat-kówka**. I to właśnie był nasz pierwszy rywal w tych zawodach. Pierwszy set od początku pod pełną kontrolą ze strony naszych siatkarek. Prowadzenie od początku do końca seta i zwycięstwo 25:21. Drugi set to wciąż „koncertowa” gra naszego zespołu i nie-pozostawienie złudzeń kto w tym spotkaniu jest drużyną lepszą. Pewne, wysokie zwycięstwo 25:13. Zwycięstwo 2:0 i 3 punkty meczowe wędrują na nasze konto. W drugim pojedynku naszymi rywalkami zespół **Wisłoka Nowy Żmigród**. Pierwszy set zgodnie z planem zakończył się wysokim zwycięstwem 25:11. Początek drugiego seta również nie zapowiadał co się wydarzyło. Niestety cała masa prostych, niewymuszonych błędów w naszym zespole spowodowała, że to zawodniczki z Nowego Żmigrodu cieszyły się z pierwszego w tym sezonie wygranego seta. W decydującym secie z każdą piłką wracała pewność w naszych siatkarkach, wy-eliminowane zostały proste błędy co przełożyło się na zwycię-stwo 15:8. Tym samym wygrywamy 2:1. Po dwóch rozegranych turniejach zespół MOSiR Dukla znajduje się na pozycji lidera

Rocznik 2013

- udany mecz

Zawodnicy rocznika 2013 z trenerami

Rocznik 2010

- Mikołajkowy mecz

Zawodnicy biorący udział w mikołajkowym meczu Fot. [arch. MOSiR Dukla]

Siatkarki MOSiR Dukla

rozgrywek młodzieżowych z 9 punktami. Tuż za nami siatkarki z Bratkówki- punktów 8. Do rozegrania pozostał już ostatni turniej w Nowym Żmigrodzie.
Skład MOSiR Dukla: Julia Tyburcy, Zuzanna Belcik, Agata Łukasik, Kornelia Sysak, Ewelina Gonet, Anna Urbańska, Kinga Długosz, Kinga Węgrzyn, Wiktoria Paszek.
UKS Champion Bratkówka – **MOSiR Dukla** 0:2 (21:25, 13:25)
MOSiR Dukla – Wisłoka Nowy Żmigród 2:1 (25:11, 21:25, 15:8)
Autor/fot: Damian Leśniak

Oświetlenie uliczne

Fot. Krystyna Boczar-Różewicz

Oświetlenie uliczne przy drodze powiatowej w Wietrznie

Oświetlenie uliczne przy drodze nr 933 na pograniczu Iwli i Głojsc

Oświetlenie uliczne w Łękach Dukielskich (Zapłocia)

Budowa platformy zakończona

Wieża - stan aktualny

Fot. Grzegorz Jakiela

Oświetlenie uliczne przy drodze powiatowej w Głojscach

PODARUJ SWÓJ 1% PODATKU

Wpisz w rozliczeniu PIT:
NR KRS 0000387207
Cel szczegółowy:
385 Mikołaj Załuski

lub przełącz darowiznę:
Bank Millenium 85 1160 2202 0000 0001 9214 1142
Fundacja "Serca dla Maluszka"
Tytułem: 385 Mikołaj Załuski

Mikołaj urodził się 7 grudnia 2015 roku. Okres ciąży przebiegał bezproblemowo, nic nie wskazywało, że synek urodzi się chory. Już w pierwszej dobie stwierdzono kilka nieprawidłowości, jak obniżone napięcie mięśniowe, brak odruchu ssania - przez co Miki był karmiony sondą dożładową, czy też brak płaczu. Przeprowadzone badania genetyczne potwierdziły zespół Pradera - Williego - chorobę genetyczną zwaną również 'wiecznym głodem'. Nie ma na ten zespół lekarstwa. Jedyną terapią hormonem wzrostu, odpowiednia dieta oraz rehabilitacja dają rezultaty.

Zespół Pradera - Williego objawia się niepoahamowanym apetytem. Mikołaj myśli nieustannie o jedzeniu i domaga się go. Jego przysadka mózgowa nie wysyła sygnału do żołądka, że jest już pełny.

Mikołaj potrzebuje kontroli, co do ilości spożywanych posiłków, brak nadzoru drugiej osoby grozi monstrualną otyłością. Również obniżone napięcie mięśniowe utrudnia Mikusiowi prawidłowy rozwój motoryczny. Syn wymaga codziennej rehabilitacji ruchowej oraz zajęć logopedycznych.

Małymi kroczkami Mikołaj wypracuje nowe umiejętności. Niestety rehabilitacja, leczenie oraz wizyty u specjalistów kosztują, stąd też nasza prosba o POMOC i przekazanie 1% podatku dla naszego synka.

To nic nie kosztuje, a Mikusiowi może bardzo pomóc.

Wdzięczni Rodzice.

Z. WIWOSK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POZYTYWNEGO PUBLICZNEGO (OPP)	
Kieruję proszę o przekazanie 1% podatku na rzecz Fundacji "Serca dla Maluszka" (OPP) z siedzibą w Warszawie, ul. Miodowa 10, 00-611 Warszawa, NIP: 142-220-2202, REGON: 142220202, KRS: 0000387207.	
1. Numer 0000387207	2. Kwota 1%
3. Informacje uzupełniające	4. Wzrost 1%
5. Wzrost 1%	
6. Wzrost 1%	
7. Wzrost 1%	
8. Wzrost 1%	
9. Wzrost 1%	
10. Wzrost 1%	
11. Wzrost 1%	
12. Wzrost 1%	
13. Wzrost 1%	
14. Wzrost 1%	
15. Wzrost 1%	
16. Wzrost 1%	
17. Wzrost 1%	
18. Wzrost 1%	
19. Wzrost 1%	
20. Wzrost 1%	
21. Wzrost 1%	
22. Wzrost 1%	
23. Wzrost 1%	
24. Wzrost 1%	
25. Wzrost 1%	
26. Wzrost 1%	
27. Wzrost 1%	
28. Wzrost 1%	
29. Wzrost 1%	
30. Wzrost 1%	
31. Wzrost 1%	
32. Wzrost 1%	
33. Wzrost 1%	
34. Wzrost 1%	
35. Wzrost 1%	
36. Wzrost 1%	
37. Wzrost 1%	
38. Wzrost 1%	
39. Wzrost 1%	
40. Wzrost 1%	
41. Wzrost 1%	
42. Wzrost 1%	
43. Wzrost 1%	
44. Wzrost 1%	
45. Wzrost 1%	
46. Wzrost 1%	
47. Wzrost 1%	
48. Wzrost 1%	
49. Wzrost 1%	
50. Wzrost 1%	
51. Wzrost 1%	
52. Wzrost 1%	
53. Wzrost 1%	
54. Wzrost 1%	
55. Wzrost 1%	
56. Wzrost 1%	
57. Wzrost 1%	
58. Wzrost 1%	
59. Wzrost 1%	
60. Wzrost 1%	
61. Wzrost 1%	
62. Wzrost 1%	
63. Wzrost 1%	
64. Wzrost 1%	
65. Wzrost 1%	
66. Wzrost 1%	
67. Wzrost 1%	
68. Wzrost 1%	
69. Wzrost 1%	
70. Wzrost 1%	
71. Wzrost 1%	
72. Wzrost 1%	
73. Wzrost 1%	
74. Wzrost 1%	
75. Wzrost 1%	
76. Wzrost 1%	
77. Wzrost 1%	
78. Wzrost 1%	
79. Wzrost 1%	
80. Wzrost 1%	
81. Wzrost 1%	
82. Wzrost 1%	
83. Wzrost 1%	
84. Wzrost 1%	
85. Wzrost 1%	
86. Wzrost 1%	
87. Wzrost 1%	
88. Wzrost 1%	
89. Wzrost 1%	
90. Wzrost 1%	
91. Wzrost 1%	
92. Wzrost 1%	
93. Wzrost 1%	
94. Wzrost 1%	
95. Wzrost 1%	
96. Wzrost 1%	
97. Wzrost 1%	
98. Wzrost 1%	
99. Wzrost 1%	
100. Wzrost 1%	

Miejscowość: Duka k. Krosna
Województwo: Podkarpackie